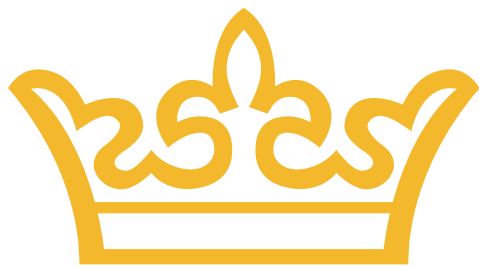

GYMNASTIKKLOBBEN

MOTION

Gymnastikföreningen Klobbens 100 Års Jubileumsskrift 1916–2016

Gymnastikklubben Motion
Malmö

För det övertygande bevis på vänskap, som under-
tecknad i form av dels en charmant och dyrbar silver-
skål såsom lysningspresent och dels ett ytterst
sympatiskt brölloppstelegram i dessa dagar haft den
äran och innerliga glädjen mottaga från Gymnastik-
klubben Motion, ber jag härmed få till vara och en
av givarna framföra mitt och min nyvordna makas
varmaste tack. Jag har med avsikt velat göra detta
i skriftlig form för att, såsom jag önskar och om
klubben så finner lämpligt, få i dess historiska
annaler inpränta en epok från den tid, då klubben
var ung, och då lärare och "elever" voro ett. Jag hoppas
närmligen, att klubben skall bli mycket gammal,
och jag hoppas ännu, att det sällsynt goda förhållande,
som här är rådande mellan oss alla kaurater, evad vi
nu äro "lärlingar" och undertecknad hyggssam ledare,
skall bli bestående.

Malmö den 9. februari 1920.

Gustaf Armgarth

Tackbrev från Löjtnant Gustaf Armgarth 1920

Tyvärr dog Gustaf redan 1930 vid 51 års ålder efter att ha blivit smittad av
papegojsjukan på en restaurang i Köpenhamn.

100 år! Smaka på det. Man blir imponerad

Vad är hemligheten med att vår gymnastikförening lever vidare decennium efter decennium?

Jag tror att "hemligheten" är kamratskapet och gosselynnnet i gruppen som utgör en motpol till den bistra verkligheten vi alla ibland erfar i vårt dagliga värv. Vi laddar batterierna varje tisdags- och fredagsmorgon! Redan i Klobbens begynnelse angavs den humoristiska tonen som råder vid övningarna. Och för att inte tala om "givandet och tagandet" mellan styrelsen och "oppositionen" vid de formella medlemsmötena. Vi har här i 100-årsskriften försökt sammanställa smakprov från alla protokoll och noteringar som noggrant arkiverats under de 100 åren. Genomgången har varit ett digert arbete då allt är sparad och arkiverat i pärmar! De ger smakprov på humorn men också på den underbara språkhanteringen som författarna visat och ger en god uppfattning om stämningen i Klobben (OBS stavning med "o" sedan början på 1960-talet). Den som önskar fördjupa sig i allt material kan succesivt (vi scannar och arkiverar efterhand) finna massor av roande läsning och alla fotografier på www.klobben.se

Redaktionen för denna Jubileumsskrift har bestått av: Tommy Knutsson (ansvarig utgivare), Casten Törn-Lindhe, Per Lilja, Lars-Göran Lundh, Bengt Lundgren, Sven Wallentinsson, Helmar Tillich, Arne Reimer och Sven Tollin. Redigering utfördes kostnadsfritt av Bengt Schröder,

www.continual.se. Trycksaken är tryckt till förmånligt pris av www.exakta.se.

På föregående sida ha vi scannat in Kapten Gustaf Armgarth's (Motions förste "Generalkapten") nästan profetiska utformade tackbrev för den eminenta lysningsgåvan i form av en silverpokal han erhöll från medlemmarna och där han, jag citerar, ...'att klubben skall bli mycket gammal och jag hoppas även, att det sällsynt goda förhållande, som här är rådande mellan oss alla kamrater, evad vi nu äro lärjungar och undertecknad blygsam ledare, skall bli bestående'.

Jag citerar vidare från styrelseprotokollet av den 21/1 1920 där beslutet togs om att anskaffa lysningsgåvan:

"Han (Ordförande Pettersson, mitt förtydligande) hade nämligen på de yttersta dagarna sport, att vår nitiske och samvetsgranne ledare, löjtnanten Armgarth allvarligen umgicks med planer på att utbyta sitt hittills kanske en smula frestelsefyllda, men dock fria ungarliv emot äkta ståndets lugna och portnyckelslösa tillvaro. Som en ringa tröst på prövningens dag och tillika som en gärd av aktning och tillgivenhet från klubben och dess medlemmar, ville nu ordföranden föreslå, att samtliga skulle förena sig om en hedersgåva till herr Armgarth. Enhälligt blev också beslutet att så skulle ske. Mindre enhälligt föreföll emellertid stämningen då det blev frågan om vad som skulle köpas och då de olika framkomna förslagen voro minst så många som de närvarandes antal enades man om att överlåta åt herrar Pettersson, Zimmer och Duvander, att inom en marginal av 250 zekiner inköpa en mäktigare silverpjäs i berörda syfte."

Tommy Knutsson
Ordförande 2004–

Tidigare ordf.: Gustaf Adolf Pettersson 1916–1942, Nils Skogh 1942–1947,
Gunnar Nilsson 1947–1958, Sölve Persson 1958–1992, Roland Andersson 1992–2004.

Utdrag ur gamla protokoll

Ur protokoll – Malmö den 3 september 1917

”Uttalades som önskemål att övningarna måtte äga rum måndagar, onsdagar och fredagar, kl 8 fm precis.

Avgiften för höstterminen bestämdes till 10 kronor pr medlem dock därest avgiften ej skulle räcka till betäckande av utgifterna, bristen skulle uttaxeras på medlemmarna.

Beslöts att söka värva nya medlemmar så att antalet, om möjligt, kommer att bli cirka 25.”

Ur protokoll – Malmö den 23 januari 1918

”Ordföranden för kvällen herr Petterson tackade de närvarande för att de kommit tillstädes och föreslog att en gemensam supé skulle intagas på stället. Detta förslag antogs med acklamation, sedan herr Jersild förklarat sig villig att anskaffa snapsen, varav hotellet vore i saknad.

Herr Jersild avlägsnade sig och återkom under mängdens jubel med en hel liter ”O. P. Andersson”. Sedan supén intagits, interfolierad med helan, halvan och tersen, fortsattes med romtoddy och whisky under det angenämaste samkväm till kl. 11 e.m., då uppbrott skedde och allt var uppsupet”.

Ur protokoll – Malmö den 6 september 1918

”Herr Zimmer hade föreslagit att kapten Sigurd Lindahl för klubben visat intresse genom att ekonomiskt stödja klubben, skulle kallas till klubbens hedersledamot. Detta förslag blev enhälligt bifallet, och skulle denna utmärkelse ej medföra befrielse från erläggande av terminsavgift.”

Ur protokoll – Malmö den 21 januari 1920

”En av de närvarande väckte förslag om att klubben skulle kunna bestå av såväl passiva som aktiva ledamöter. De förra med halv avgift. Man kunde ju tänka sig, framhöll en talare, att det kunde finnas folk som redan en gång t.ex. kommit i besittning av den s.k. ”flitbägarer” och antingen av detta skäl eller av andra ålderskrämpor önskade draga sig tillbaka från det egentliga arbetet, men däremot ville hava kvar de tillfällen till måttlig punschdrickning, som klubben onekligen också inrymde. Man beslutade emellertid att medlemmar med anlag för passivitet fortfarande skulle vara aktiva, d.v.s den enda sorts medlemmar som passade i den stolta klubben Motion.”

Ur protokoll – Malmö den 8 maj 1920

”Sammanträdet, som ägde rum i herr Christersons luxiöst inredda och välvilligt upplåtna ungarlärsvåning, Rönneholmsvägen 5, nedre botten, förklarades vara i laga ordning tillkommet. Detta trots svaga protester från herr Areschoug, vilken endast med välvilligt bistånd av en å husets vind påträffad piga lyckats få reda på möteslokalens belägenhet.”

Ur protokoll – Malmö å firman Georg Holmgren &

Fanbäraren

Co:s kontor den 29 april 1921

”Då utgifterna trots skattmästarens enligt egen utsago aktningvärda ansträngningar, icke riktigt balanserat med intäkterna beslöts att underskottet skulle täckas genom utdebitering av 5 kronor per deltagande medlem. Indrivningen uppdrogs åt sekreteraren och de flesta närvarande betalade utan vidare knorr. Beslöts enhälligt att terminsavgiften skulle höjas till 15 kronor.”

Ur Gymnastikklubben Motions årsberättelse för verksamhetsåret 1921–1922

”Den popularitet som alltid kommit ”Motion” till del synes glädjande nog ha spridit sig även till utlandet. Det forna Österrike har nämligen under årets lopp haft en delegerad, som för att ingående få kännedom om klubbens arbetssätt aktivt deltagit i två av övningarna och en från Holland hitsänd militärkommission om fem officerare har den 28 april i år jämte tre representanter från den svenska krigsmakten, majoren Thulin samt kaptenerna Wasell och Kragh, övervarit klubbens gymnastikövning.”

Axplock ur Klobbens historia

Året 1916 var ett svart år. Ute i Europa rasade världskriget. Under sommaren stod slaget vid Somme som blev ett blodbad. Den 1 juli förlorade engelsmännen över 15.000 man när de stormade fram från skyttegravarna. När offensiven avstannade i början av november uppgick tyskarnas förluster till 500.000 medan fransmännens förlustsiffra var drygt 200.000 och engelsmännens 419.000.

Överläggning inför uppvisningen 2016

Sverige stod liksom de andra nordiska länderna utanför kriget. Men landet var hårt provat av brist på mat och andra förnödenheter. Ransoneringarna drabbade särskilt människorna i storstäderna. I Malmö fick många leva på svältkost och särskilt barnen for illa. Några hungerkravaller var det dock inte fråga om.

På så sätt föddes gymnastikklubben Motion

En dag i september 1916 satt några malmöbor på Kramers och intog en middag och diskuterade världsläget. Anna Kramers restaurang var vid den tiden ett innekafé, känt för sin goda mat, och här samlades Malmös societet för att äta och dricka. Nu var det sjökaptenen Strömberg, disponenten Lindberg och grosshandlaren Zimmer som tagit plats vid ett fönsterbord. De var alla betrodda män med starka nationella känslor.

– ”Jag har bett er komma hit för att dryfta en allvarlig fråga”, sa Strömberg. ”Det gäller malmöbornas hälsa och i många fall osunda livsföring. Det finns all anledning att förmå dom att satsa på friskvård och stärka deras förslappade kroppar”.

De andra höll med.

– ”Men hur ska det gå till”, undrade Zimmer.

– ”Genom gymnastiska övningar”, sa Strömberg. ”Det ligger i nationens intresse att den manliga befolkningen blir kraftfull och spänstig. Inte minst med hänsyn till det krig som härjar i Europa och som Sverige mycket väl kan komma att dras in i.”

Resultatet av samtalet blev att man beslutade att tillsätta en kommitté som under det första året skulle fungera som styrelse för en förening. De tre herrarna ingick i denna kommitté. På så sätt föddes gymnastikklubben Motion.

Det lyckades kommittén att skaffa lokaler och en lämplig ledare för klubben. Man tog nämligen kontakt med Realskolans gymnastikdirektör, kaptenen Armgardt – av skoleleverna kallad ”Fattigträdgård” – och bad honom att leda klubbens övningar. Det ville han gärna och han ställde gymnastiksalen till förfogande. Därmed kunde övningarna genast ta sin början. Man beslöt att de skulle hållas varje måndag, onsdag och fredag med början klockan åtta prick.

Antalet medlemmar i klubben var till en början begränsat till ett tjugotal, men det skedde efter hand en viss tillströmning. När kommittén verkat ett år hölls ett sammanträde, där en permanent styrelse utsågs. Det blev boktryckaren Pettersson, landskanslisten Krumlinde, grosshandlaren Duvander och Zimmer. Pettersson blev ordförande och skulle komma att behålla den posten ända till 1942, då han ersattes av Nils Skogh.

Klubben valde nu att hålla föreningsmöten på ångfärjan Malmö, där man abonnerade matsalen. Därmed kunde medlemmarna förplägas rikligt och gott trots kristid och brist på förnödenheter. Kriget kastade fortfarande sin skugga över klubben. Det förekom långt in på 1970-talet att klubbens middagar intogs på färjan.

Några år efter föreningens bildande lämnade Armgardt ledarskapet över gymnasterna. En rad väl meriterade män upphöjdes till hans efterträdare, bland dem löjtnanten Rosencrantz och kaptenen Björck och gymnastikdirektörerna Ask, Hägg och Cronberg. År 1947 utsågs gymnastikdirektören Alvar Medin till primus motor och den rollen skulle han behålla till 1991.

Alvar var en god kamrat, men han ledde med liv och lust in klubben på farliga farvatten. Han nöjde sig nämligen inte med gymnastiska övningar på golvet utan kommenderade också upp medlemmarna att hänga i ribbstolarna och göra överslag och balansera på bomarna. Det var äventyrliga övningar och det förekom ibland fall från fri höjd.

När det andra världskriget avslutats 1945 och vi åter kunde hoppas på den eviga freden hade gymnastikklubben Motion blivit allt starkare. Men det rådde missnöje i styrelsen på grund av medlemmarnas alltför stora bortfall. Under verksamhetsåret 1946–1947 hade övningsbesöken gått ned till 550 vilket utgjorde precis 10 deltagare per gång. Skattmästaren Yngve Carlsen föreslog att var och en skulle åläggas att skaffa minst en ny medlem till nästa termin.

Man hade nu infört närvaroregistrering som visade att bara 14 medlemmar hade antecknats för mer än 20 besök av 55 möjliga.

Vid årsmötet 1947 valdes hovrättsdomaren Gunnar Nilsson till ordförande. Därmed tog en kraftkarl tag i klubban, fast besluten att leda klubben mot en ljusare

framtid. Han hade samma år stigit i graderna från att vara hovrättsråd till att bli hovrättslagman. Dessutom var han vice ordförande i Malmö kyrkofullmäktige, tillhörde kyrkorådet och var kyrkvård. Gunnar Nilsson var utrustad med en bastant kroppsvolym och stor pondus. Han beslöt genast att sätta sig över den opposition som fanns och inte tillåta avvikelser från sina beslut.

Gunnar var mån om sin värdighet som ordförande och bestämde att särskild plats skulle reserveras för honom i omklädningsrummet. Han gjorde också anspråk på egen dusch. ”Pågadjävl, står du och duschar i min dusch”, sa han till en ung man som nyligen inträtt i klubben och i god tro inkräktat på ordförandens privilegium.

Det hörde till klubbens egenheter att ordföranden skulle häcklas av medlemmarna så snart ett beslut kunde ifrågasättas. Allt skedde naturligtvis under skämtsamma former. Till opponenter hörde bl.a. tandläkaren Sölve Persson och hans yrkesbroder Lars Karlén, exportchefen Carl-Emil Polfeldt, civilingenjören Olle Ahlström och hans yrkesbroder Yngve Pihl, musikförläggaren Åke Andersson och ekonomichefen Ebbe Melander. Det kunde gå livligt till i omklädningsrummet när ordföranden värjde sig mot illasinnade angrepp. Men det skulle bli värre när Gunnar Nilsson 1959 motsträvt överlämnat ordförandeskapet till Sölve Persson och därmed kunde leda oppositionen.

Sölve var inte någon god gymnast men en härlig ordförande, fylld av humor och glada gags. Hans konfrontationer med Gunnar Nilsson och de andra inom oppositionen var obetalbara. Gunnar hade svårt att acceptera att ordförandeskapet glidit honom ur händerna och försummade inte att hacka på efterträdaren som gav svar på tal.

”Det är anmärkningsvärt att man inte längre ställer några kvalitetskrav på en ordförande i den här klubben”, sa han. ”Nu kan vem som helst bli ordförande, bara han klär sig i kalsonger”.

Gunnar Nilsson hänvisade här till Sölves egenartade gymnastikbyxor.

”Inte alls”, svarade Sölve. ”Nu har man äntligen fått en ordförande som sätter byxorna i främsta rummet.”

För att dämpa Gunnar Nilssons oppositionslust beslöt klubben utnämna honom till hedersordförande på livstid.

År 1991 lämnade Alvar Medin över ansvaret för gymnastiken till Orvar Jönsson. Efter en provotid beslöt han att åtaga sig uppdraget. Därmed inträffade en ny epok i klubbens historia. Klubben Motion blev klobben Motion. Orvar inte bara leder gymnastiken, han är också gymnast som på ett förtjänstfullt sätt visar de rörelser som ingår i programmet. Övningarna börjar alltid med sprängmarsch som kommer pulsen att stiga till oanade höjder. Sen sker alla övningarna på golvet.

När klubben firade 50-årsjubileum 1966 hade med-

lemskadern stigit till 47 man. Ingen fanns kvar av de gamla gymnasterna som varit med från början. 30 år senare firade klubben 80 år. Antalet medlemmar var då 97. Vid 90-årsfirandet 2006 hade antalet sjunkit till 74. I dag är vi 83.

1969 introducerades jag i klubben av Kay Renmarker. Styrelsen dominerades då av tandläkarna Sölve Persson, Lars Karlén, Tore Tideliuss och Lennart Cassland samt av juristerna Tord Wessman, Thorvald Eliasson, Erland Strandmark, Evert Persson och hedersordföranden Nilsson. De återstående fyra styrelseledamöterna hade hämtats från näringslivet. Alla har nu för alltid lämnat klubben Motion.

Publiken strömmar till uppvisningen 2016

Vid 80-års jubiléet fanns följande kvar av dem som inledde sin gymnastiska karriär före eller under 1960-talet: Olle Ahlström, Åke Andersson, Bengt Edlund, Bror-Emil Jeppsson, Alvar Medin, Ebbe Melander, Harald Nerman, Sölve Persson, Yngve Pihl, Kay Renmarker, Odd Rosenqvist, Offe Råberg, Erik Röding, Göran Stendahl, Per-Arne Åkesson och jag.

Vid 90-årsjubiléet 2006 hade skaran krympt till sju nämligen Olle Ahlström, Åke Andersson, Kay Renmarker, Odd Rosenqvist, Erik Röding, Per-Arne Åkesson och jag.

I dag är det bara Olle, Odd, Per-Arne och jag som tillhör veteranerna. Det har alltså skett en stor omsättning av medlemmar. Gamla har gått, nya har tillkommit. Men i de båda omklädningsrummen är stämningen fortfarande god och det sker inga bråk om plats i duscharna. Kanske saknar man ibland gamla tiders vänskapliga skärmytslingar mellan ordföranden och oppositionen.

En som satte stort värde på livet i klobben och skrattade högt och gärna åt förekommande gags var skolvaktmästaren Nathan Holmqvist. Han var hedersledamot och en hängiven supporter till styrelsen. Vid klubbens fester höll han alltid tal som slutade med att tårarna rann. ”Ni är underbara människor och jag har aldrig så roligt som på era fester”, sa han.

Detta måste man hålla med om.

Erland Aspelin

Klobben-gymnastikens martialiska fundament

Av Verner Thorsen

Klobbens tillkomst 1916 och den 100-åriga gymnastiken därefter celebreras som sig bör år 2016

Gymnastiskt finns dock anledning att utsträcka perspektivet minst 200 år bakåt i tiden för rätt förståelse av det stora militära inflytande som länge präglade även den civila gymnastiken och först under det senaste halvsekleet fått vika för nyare trender även vad gäller Klobbens övningar.

I mitten av 1700-talet hade Sverige starkt behov av lätt kavalleri, med ryttare som var väl tränade i hanteringen av både hästar och vapen. Det ledde till att Sverige då satte upp ett husarregemente, från början i Tyskland men 1772 överflyttat till Sverige och delvis förlagt i Malmö.

Under befäl av den från Frankrike importerade kronprinsen och fältmarskalken Carl-Johan Bernadotte - sedermera kung Karl XIV Johan 1818–1844 - medverkade regementet till att Frankrike under Napoleon och Danmark besegrades samt Norge tillföll Sverige 1814.

nen, bidrog det till att även menige man insåg vikten av fysisk träning för rikets försvar. Särskilt 1816, när dåtida ridande och fäktande husargymnaster genom generalorder belönades med hedersstandard "för den av detta reg:te under senaste fälttåg vid flera tillfällen och särdeles under affären vid Bornhöft den 7 december 1813 ådagalagda tapperhet." Regementets insatser vid nämnda strid – även kallad "fäktningen vid Bornhöft" - beskrivs detaljerat i "Minnesblad ur Kronprinsens Husarregementes Historia", utgiven 1937. Det framgår att drabbningen kostade danskarna 11 döda och 45 sårade ryttare, svenskarna 10 döda och 30 sårade.

När "fäktningen vid Bornhöft" ägde rum var Per Henrik Ling – "den svenska gymnastikens fader" – fäktmästare i Lund. Den s k "ling-gymnastiken", som utvecklades även av hans son Hjalmar Ling, speglade den tidens militära behov av "mandom, mod och morske män". Sådana ideal präglade sedan gymnastiken

Spänstiga herrar modell 1917

Under namnet "Kronprinsens Husarregemente" sedan 1822 lokaliserades det 1897 samlat till den då nybyggda Husar-kasernen vid Regementsgatan. Som närmaste granne i öster fick man Realskolan när denna stod färdig på nuvarande plats 1908 (långt innan Borgarskolan, Simhallsbadet och Sydkrafts kontor tillkom längs Regementsgatan). Realskolans gymnastiksal blev också Klobbens övningslokal, med Husar-kasernen inom synhåll.

Så länge gymnastik i form av ridning, fäktning och annan kampsport bedrevs i Malmö av husarer samt deras övningar kom till spektakulärt uttryck vid beridna förflyttningar mellan övningsplatserna och kaser-

långt in på 1900-talet, under intryck också från världskriget då.

Dagens mycket civilare skolgymnastik med bl a dans för jämställda utövare lät vänta på sig tills Husar-kasernen revs i slutet av 1950-talet. Huruvida den i dag undermåliga svenska beredskapen att försvara landet mot främmande makt beror på skolgymnastikens avmilitarisering får bli en fråga för framtida forskning.

Dock minner den ännu idag vedertagna militära titulaturen för Klobbens övningsledare om den martialiska traditionen: för vår nuvarande ordinarie ledare (tillika fäktmästare) sålunda "Herr Generalkapten" samt för dennes ställföreträdare "Herr Kaptenlöjtnant".

Klobben, våren 1981

Klobben, våren 1988

Särskild revision av styrelsens förvaltning 1916–2016

Avslöjande i media

Återkommande avslöjas i media - så också 2016 - att högt betrodda personer i ledningen för verksamheter av alla de slag utnyttjat sina positioner för att skaffa sig själva gratisförmåner, helt i strid mot gällande regler.

Det kan gälla vin och sprit i överflöd vid sammanträden; vidlyftig representation på stjärnkrogar; underhållning på nattklubbar av tvivelaktig karaktär; nöjesbetonade resor till exklusiva resmål i fjärran länder; oförsvarliga bonusar, etc. Nyligen har folkvalda i Stafanstorps kommun - ånyo - beslagits med slösaktiga förmåner.

När detta skrivs 22/4 kan man läsa i Sydsvenskan att ordföranden i fackförbundet Kommunals styrelse kan vägras ansvarsfrihet för att krogen Metropol Palais ägd av Kommunals bolag Lyran (!) gjort stor förlust; samtidigt utreds ekonomichefen för trolöshet mot huvudman för att ha semestrat privat och gratis på Kommunals semesteranläggning.

På Island har presidenten blivit globalt beryktad för skatteflyktstransaktioner i Panama och t o m tvingats avgå. Etc - listan är lång.

Oegentligheterna bekräftar realismen i talesättet "tillfället gör juven".

Att det i Klobbens ledning skulle ha förekommit liknande företeelser motsägs av vårt likaså realistiska motto "en sund själ i en sund kropp" - sunda själar ju mindre. Å andra sidan måste våra förtroendevalda rimligen ibland under de hundra åren ha hamnat i - eller t o m försatt sig i situationer som gett tillfälle att utverka tvivelaktiga förmåner.

Den särskilda revisionen har därför sett som sin uppgift att efterforska förekomsten av sådana situationer, inte för att hålla någon ansvarig för redan reviderade verksamhetsperioder åren 1-99 (en av lätt insedda skäl hopplös uppgift) utan för att dra lärdom för framtiden.

Genom att Klobbens nuvarande och framtida ledningspersoner bibringas bästa möjliga insikt om sagda frestelsers förekomst i det förgångna minimeras förstås risken för att sagda personer vägras ansvarsfrihet vid framtida ordinarie revisioner - d v s med klarspråk: då torskar för fuffens.

Förevarande berättelse grundas på stickprovsvis gjord granskning av Klobbens under de hundra åren ackumulerade, mycket omfattande föreningsdokumentation, förvarad av Klobbens ordförande och av denne utlämnad något motvilligt under hänvisning till handlingarnas mycket stora volym och vikt samt påstådda transportproblem - skäl som givetvis endast förstärkte de särskilda revisorernas ambition att få full tillgång till allt.

Starka frestelser

Blott ett fåtal av stickproven ryms i detta referat. Dokumentationens omfattning har också nödvändiggjort begränsning till situationer som enligt de inledningsvis anförda exemplen utgör typiskt starka frestelser, ofta i samband med styrelsemöten och avseende:

- Resor till attraktiva resmål
- Förtäring av rusdrycker
- Besök av nöjeslokaler
- Bedömning i vad mån realiserade frestelser av dessa slag finansierats med Klobbens medel redovisas under rubriken " - Finansiering" nedan.
- Resor till attraktiva resmål

Panama är uppenbarligen ett lockande resmål för många, så möjligen även för Klobbens nuvarande ordförande, som nyligen under längre tid vistats i Florida, med erkänt goda flygförbindelser till närliggande Väst-Indien. Från Miami flyger man till Panama City på två timmar. Huruvida ordföranden tillvaratagit möjligheterna kommer att uppenbaras så snart grävande journalister (likt de som kartlade Mossack och Fonsecas klientstock) publicerar listor med årets flygpassagerare mellan Miami och Panama City t o r samt

Uppvärmning 2016

gästerna på de bästa hotellen där under samma tid. På detta faktaunderlag får behovet av ytterligare utredning sedan bedömas.

Ett resmål som också starkt attraherar många är Sydafrika, fast för andra ändamål än Panama: golf, safariutflykter, storviltjakt, vinprovning m m. Det är notoriskt i Östra omklädningsrummet att Klobbens skattmästare återkommande åkt på långvariga resor till Syd-Afrika. Likaså notoriskt är, att skattmästaren är vald till sådan i minst två andra föreningar med god likviditet. Som skattmästaren gärna själv framhåller behöver likviditeten inte vara trefaldig; när det blir revision i någon av föreningarna är det tillräckligt att dess kassabehållning kan redovisas utan att så samtidigt krävs för de två övriga (in- och uttagsdatum på kontona kollas sällan -

endast pengarnas befintlighet på reviderat konto). Den särskilda revisionen måste överlämnas till blivande ordinarie revision att utvärdera situationens implikationer, inklusive om skattmästaren som ständig målvakt vid morgongympan utövar sådan funktion även på annat sätt och håll.

(Vågad historia från resa till Paris med siktet inställt på dess många välkända lockelser redovisas av delikatess- såväl som utrymmesskäl endast muntligt på anfordran.)

Förtäring av rusdrycker

Redan vid medlemsmötet 1919 hade dåvarande styrelseordföranden ordnat så att mötet hölls på färjan "Malmö". Sedan värvades listigt restaurangchefen på Öresundsrederiet Cai Borgström till klubbmästare så att mötena i många år kunde ordnas förmånligt både lokal- och förtäringsmässigt på någon av de "stora båtarna", ofta "Absalon" där egen salong vid sådana tillfällen reserverades för Klobben. När arbetskonflikt vid något tillfälle uppstod så att sjötrafiken hotades, skrev Klobben till rederiet och framhöll att konsekvenserna för Klobben av stridsåtgärder var "betydligt allvarigare än de futtiga kronor det skulle kosta rederiet att tillgodose de anställdas krav." Det måste vara trängtan efter nubben och även som dikterade de orden!

Ännu värre blev abstinensbesvären efter 21/5 1980 när Klobbens mötesdeltagare för sista gången kunde förena nytta och nöje till sjöss ombord på m/s Öresund. Att skattebefriade sjöpriser – och därav betingad riklig spritkonsumtion – var avgörande för valet av möteslokal kan hållas för visst: de flesta Malmöbor gillade att "tura".

Att starkvaror ansågs outhärliga vid Klobbens möten även på landbacken framgår av många mötesprotokoll från de allra första till dem av långt senare datum. Så t ex ägnades paragraf 7 i protokollet 23/1 1918 åt beskrivning av glädjen då "Herr Jersild avlägsnade sig och återkom under mängdens jubel med en hel liter O.P. Andersson", varpå följde "romtoddy och whisky - - - till kl 11 e m då - - - allt var utsupet."

Besök av nöjeslokaler

Hotell Tunneln på Adelgatan med grundstenar från medeltiden har långa perioder varit mycket frekventerat också som restaurang och danslokal – enligt Klobbens mötesprotokoll ofta uppsökt för styrelsens behov. 1951, när en då 20-årig Anita Ekberg korats till Miss Sverige, gick det att få till en dans med henne på Tunneln enligt vad mina försigkomna och skrytsamma klasskamrater berättade för mig och andra när vi gick de två sista ringarna före studenten på Latinskolan 1952.

Att strip-tease också förekom på Tunneln – fast efter och utan Anita Ekberg – är också omvittnat. Att så var

fallet vid tiden för Klobbens 50-årsjubileum och tilldrog sig dåvarande ledningens intresse framgår av informationsblad om svenska flaggans dag-firandet 6 juni 1966. Den dåvarande Konungen förrättade den dagen utdelning av svensk fana till Klobben vid 19-tiden varefter närvarande Klobben-gymnaster samlades till fest på Restaurang Kungsparken. "Fullst. rättigheter" utlovades men – tyvärr – "Ingen strip-tease i år." Med juridisk s k e-contrario-logik blir den obevekliga slutsatsen att "strip-tease" förekommit vid tidigare möten och att medlemmarna antogs förvänta sig fortsatt sådan.

Uppvärmning 2016

Finansiering

Styrelseledamöters möjligheter att bevilja sig själva förmåner till värden av betydelse är starkt beroende av vilka belopp ledamöterna betrotts med att förvalta, särskilt terminsavgifterna som ju är den huvudsakliga finansiella källan.

Dokument från Klobbens tidiga år visar, att terminsavgiften fr o m höstterminen 1916 t o m vårterminen 1921 var 5 kr per termin och att avgiften fr o m höstterminen 1921 höjdes med 10 kr till 15 kr per termin. Under antagande att 15 kr fick gälla i fem år - t o m vårterminen 1926 - för att sedan höjas igen fr o m höstterminen 1926 med 10 kr till 25 kr – o s v med 10 kr vart femte år - skulle avgiften fr o m höstterminen 1916 t o m vårterminen 2016 (sålunda under 100 år) ha stigit från 5 kr till $(5 + 19 \times 10 =)$ 195 kr. Ökningen vid dessa generösa antaganden - d v s med 190 kr från 5 kr - utgör faktiskt hela 3800 %, d v s i snitt per år 38 %.

Redan 38 % per år måste anses anmärkningsvärt högt, särskilt med tanke på depressionerna under flera av seklets decennier och det låga allmänna ränteläget under senare år. Likväl stannade den faktiska ökningen inte på långt när vid den utifrån nämnda antaganden beräknade – den verkliga terminsavgiften för våren 2016 blev som bekant 450 kr, en ökning med 445 kr från 5 kr vid starten 1916 eller alarmerande 8900 %, d v s i snitt per år 89 %.

Kan det vara ständigt dyrare vanor hos styrelsen som krävt dessa exceptionella och oupphörliga kapitaltillskott? Förbättringar i gymnasternas materiella villkor

Knä sidoböj

Armar sträck

med varmdusch, tvål o dyl räcker inte långt som förklaring – bättre sådana behövs. Den särskilda revisionen kan blott konstatera fakta, inte förklara dem. Närmare utredning vid blivande ordinarie revision behövs sålunda. Avgörande för att alltid förekommande frestelser för Klobbens ledning skall kunna stävas är att såväl ledningen som medlemmarna kontinuerligt ägnar riskerna uppmärksamhet. I detta syfte rekommenderas, att alla gymnaster i båda omklädningsrummen härnäst vid varje terminsstart unisont framsjunger följande dagsaktuella parafra på Evert Taubes "Pepita dansar tamborito i Panama", nu betitlad "Svenson tvättar pengar i Panama" (råkar någon i ledningen heta Svenson är det ren otur):

- Den morgon när jag blev för rik, då blommade var dal, men när jag deklarerade, då sjöng en näktergal
- Móssack och Fonséca, jag flydde från vår by, från hyddan under polen, då månen stod i ny
- Tvätta pengar i Panama, tvätta pengar, tvätta pengar, tvätta pengar i Panama, aaa, aaa, aaha, aha, aha
- Móssack och Fonséca, jag tvättar som i rus min hembygds svarta pengar i Panamas glädjehus
- Móssack och Fonséca, små märken gör min fot,
- Ser ni mitt spår i smutsen, så kyss det och gör bot
- Tvätta pengar, etc

Christer Anderberg – Verner Thorsen

PS 1

Den procentuellt höga avgiftsökningen kan - i kraft av ovan teknad Anderbergs särskilda insikter som tillika ordinarie revisor - i någon mån försvaras med att a/ s.k. WiFi inkomplats i gymnastikhallen, b/ hjärtstartare anskaffats p g a risken att varmvattnet i duschen plötsligt tar slut, c/ alla gymnaster fått möjlighet halvera timkostnaden per övningsstillfälle genom egna övningar från det hallen öppnas till ordinarie övningsstart kl 07:08 och d/ Klobben sparar 2 000 kr årligen - d v s på 10 år 20 000 kr - för utebliven ingravering av nytt namn på ordförandeklubban p g a ordförandens ständiga omval.

PS 2

Sedan ovanstående skrevs har tesen "tillfället gör tjuven" åter bekräftats! Det framgår av stort uppslaget reportage i Sydsvenskan 2/5 med rubriken "De reste jorden runt för nära 2 miljoner" om hur Malmö Stads Gatukontor spräckt budgeten både 2014 och 2015 bl a genom "125 resor till sex världsdelar. Studieresor, föreläsningar, teambuilding, inspiration, musikfestivaler, breakdance, Disneyland och matmarknader." De ansvariga har prickats för andra året i rad och utredning hos åklagarmyndighetens riksenhet mot korruption pågår.

Gymnastikskrönor noterade av Olle Ahlström sommaren 2004

När vi gömde oss och Sölve gömde sig

Den gode Sölve tillhörde de som gjorde sin entré lite senare än de flesta andra i Klobben. På den tiden ställde alltid Alvar upp oss i fyra led med fronterna mot väster efter den inledande språngmarschen. Ungefär när Alvar i detta läge började kommendera våra övningar gjorde Sölve sin entré, vilket alltid uppmärksammades av alla med en applåd.

Vid ett tillfälle kom vi överens om att försöka lura Sölve. I samråd med Alvar genomförde vi vår språng-

klätt om i god tid före de förstas ankomst! Denna gång fick Sölve en starkare applåd än normalt.

Korrespondens med Öresundsrederiet

Under många år var restaurangchefen på Öresundsrederiet, Cai Nyström, vår klubbmästare. Detta innbar att vi kunde avhålla våra årsmöten ombord på den av de s.k. stora båtarna, som avgick från Skeppsbron kl 16:30 – jag tror det var Absalon. För att inte störa normala resenärer och restauranggäster brukade Cai placera oss långt nere i någon trevlig och intim salong i fartygets för. Det enda som störde oss var när bogpropellern sattes igång. Andra gången detta skedde förstod vi att vi var tillbaka i Malmö och borde lämna skeppet. En vår uppstod en arbetskonflikt mellan rederiet och sjöbefälsföreningen. Man hotade med att t.v. stänga av trafiken mellan Malmö och Köpenhamn!

I styrelsen insåg vi att detta skulle innebära att vårt årsmöte var i farozonen, åtminstone vad beträffar val av lokal.

Jag avlät därför i all vänlighet en skrivelse till ledningen för rederi Öresund, i vilken jag påtalade de stora olägenheter det skulle innebära för vår klubb om man genomförde de tilltänkta stridsåtgärderna. Jag ansåg att dessa skulle vara betydligt allvarigare än de futtiga kronor det skulle kosta rederiet att tillgodose de anställdas krav.

Till min och hela styrelsens förvåning fick vi några dagar senare svar från rederiet, i vilket man framhöll att man minsann inte kunde ta hänsyn till våra problem! Jag tror inte vår korrespondens hade någon som helst inverkan på de pågående förhandlingarna, men konflikten löste sig och vi kunde även det året avhålla vårt årsmöte på traditionellt sätt.

Olle Ahlström i overall

marsch under Alvars sedvanliga kommenterande, vilket givetvis Sölve hörde ut i omklädningsrummet. Vi avslutade emellertid löpningen genom att alla försvann in i redskapsrummet vid salens västra gavel, där vi iakttog största möjliga tystnad, vilken var total.

Utanför fortsatte Alvar som vanligt att kommendera. Efter en stund kom så Sölve in i salen för att emottaga sin traditionella applåd men fann då Alvar kommenderande i en tom sal!

När Sölves förvåning lagt sig kom vi givetvis ut ur redskapsrummet och fortsatte våra övningar. Sölve var ovanligt tyst och kommenterade inte vad som hänt.

Nästa övningsmorgon började som vanligt men efter språngmarschen och uppställningen kom inte Sölve in som han brukade göra. Vi började till mans undra om vi trampat honom på tårna så han blivit riktigt sur? Några minuter senare kom emellertid Sölve fram från redskapsrummet bakom Alvar där han gömt sig och

Uppvaktning av Sven C fel år

Ingen är fullkomlig, inte ens en Kongl. Generalsekreterare! När Sven C blev medlem i Klobben råkade jag förväxla hans födelsedatum och -år. I stället för att skriva tex 23-10-25 för den 23 okt 1925 skrev jag 25-10-23. Således kom jag att uppmana Sölve att uppvakta Sven C två år för tidigt och dessutom på fel datum. Sven C var vid detta tillfälle relativt ny i Klobben hade aldrig tidigare upplevt en uppvaktning av hr ordförande.

Jag vet inte hur förutseende Sölve var men han uppvaktade vid den tiden alltid med sockerpiller, vilket han dock tillskrev samma effekt som man idag ger läkemedlet Viagra. Eftersom Sven inte fyllde år den här dagen, blev han lite konfunderad, men så kom han på att hans hustru fyllt jämna år dagen innan. Han kände sig djupt rörd över att blivit medlem i en klubb som var så uppmärksam mot inte enbart medlemmar utan även dess fruar. Han sa dock några dagar senare att han hade haft svårt att förmedla Sölves budskap till hustrun.

Uppläsning av fel årsmötesprotokoll

Vid mitt första år som generalsekreteraraspirant anmodades jag – helt enligt föredragningslistan – att fördraga protokollet från föregående årsmöte.

Något sådant hade tyvärr varken jag eller min föregångare tillverkat. Emellertid fanns i den pärm jag ärvt, ett protokoll från tidigare årsmöte. Utan att tveka föredrog jag detta och de närvarande köpte detta med sedvanlig likgiltighet och bristande observans. Dock med ett undantag! Den ständige oppositionsrepresentanten Domus-Larsson begärde att jag på nytt skulle läsa upp en paragraf, som hanslade om hans inlägg och traditionella kritik av hr ordförande. Mycket märkligt tyckte han därefter eftersom han varit förhindrad att delta i föregående årsmöte!

Hr ordförande ansåg dock att man kunde bortse från denna bagatell och föreslog att protokollet skulle godkännas, vilket också blev resultatet.

Några dagar senare erhöll jag ett brev från "Sölve – din ordf." vari jag lovades att prefixet "aspirant" med tiden skulle kunna strykas om jag skötte mig lika bra i fortsättningen. Som ett tack för detta lät jag något år senare inhandla två ex av prefixet "Kongl." från regeringen då dessa plockades av bl.a. Järnvägsstyrelsen, Poststyrelsen m.fl. I samråd med Sölve applicerade vi dem på generalkaptenen och generalsekreteraren.

Sölve Persson (mitten)

KLOBBEN – Utdrag ur revisionsberättelser 1980–2003

1981–1982

”Kapitaltillgångarna har visat sig seglivade och har i stort sett motstått ordförandens attacker, även om de något naggats i kanten. Kan bara ordföranden behärska sin lusta att låta fotografera sig, torde Klobben få anses ha vissa förutsättningar att leva kvar några år till”

1983–1984 Bilagt brev från ordför:s kansli till kassören

”fattar jag pennan för att meddela Dig mina utgifter för Klobben Motion. Denna gången gör jag det med något mindre obehag – och det av två skäl. Dels är utgifterna mindre än de brukar vara och dels – och detta är den största anledningen till mitt mindre obehag – är min avoghet mot att vi har revisorer i Klobben mindre. Som du minns var jag besviken över att både Carl Torpstad och Göte Gustavsson med nickningar förklarade att de var villiga att åtaga sig att bli Klobbens revisorer. Som ordf. uppfattar jag att de gjorde detta med glädje. Senare undersökning hare visat att det ej var så. Faktum var att båda satt och sov och råkade nicka till just som klubban föll. Det är sådana revisorer vi behöver i Klobben”

Christer Anderberg nuvarande revisor

1984–1985

”På tal om besparingar så förtäljer ett envist ryckte att såväl kassören som herr vice ordföranden skulle ha för avsikt att lämna sina poster.

Varför nu inte rationalisera ordentligt och välja en av revisorerna även till ordföranden och generalsekreterare och den andre revisorn till vice ordförande och kassör. Därmed skulle mycket onödigt arbete inbesparas genom att all bokföring blev onödig”

1989–1990

Bilagd annons ur 1990 års matrikel

”Om Du tvunget ska låta Dig åtalas vänd dig med förtroende till LUNDS ÅKLAGARMYNDIGHET

Vi siktar högt och alltid mot de uppställda målen. Speciellt på tisdagar och fredagar när vi detofta”

1992–1993

”Arbetsmiljön i gymnastiksalen har inte alltid varit den bästa och vi har tidvis funderat påan ansökan till Arbetsmiljörådet. Två av våra medlemmar nämligen Förste målvakten Sven-Åke och Andre målvakten Yngve har tagit konsekvenserna härav och insett att den säkraste platsen är mellan målstolparna. Detta eftersom sällan några av fotbollsspelarnas skott hamnat här”

1996–1997

”Vår andre revisor har denna termin haft vissa svårigheter med närvaron. Detta anser vi beror på att Per-Arne Åkesson envisas med att uppträda i bar överkropp. Kanske tiden nu är mogen att draperas nämnda överkropp”

1999–2000

”När det gäller räkenskaperna är det som vanligt lite si och så – mest si. Från vår biträdande generalkaptenen har vi mottagit en skrivelse benämnd faktura och ställd till Klobben.

Jag citerar – FAKTURA

Under verksamhetsåret 1999/2000 har jag vid ett tillfälle, fredagen den 5 november 1999, vikarierat för Generalkaptenen och efter bästa förmåga lett övningarna. Jag förväntar mig sedvanlig pekuniär ersättning härför.

Liknande vikariat var planerat till fredagen den 28 april 2000, men på grund av sjukdom var jag nödsakad anmäla förhinder. Utgår sjuklön?

Malmö som ovan Bengt Edlund”

2000–2001

”Hans Liljegren och Leo Tolstoy har liksom tidigare år förnöjt oss vanliga gymnaster genom dels sitt sociala uppträdande (Hasse) och dels extraordinära gymnastikinats (Leo).

Den sistnämnde brukar avsluta gymnastiklektionerna med att springa ett flertal ärevarv i gymnastiksalen. Detta borde kanske rendera till förhöjd årsavgift?”

2002–2003

”Sedan Hedersledamoten Olle Ahlström avgivit en kreativ framställning har det blivit betydligt lättare för oss gymnaster att skilja på höger och vänster”

Några glimtar från livet i Klobben

Av Erland Aspelin

Utdrag ur Klobbens 95 års skrift

När jag sitter och bläddrar i gamla jubileumsskrifter som Klobben ederat under årens lopp överfalls jag av nostalgi och bilder ur minnet fladdrar förbi. Det gäller kamrater som jag mött under de gymnastiska övningarna på Petri läroverk. Minnen från glada stunder under de tidiga morgontimmarna, då vi samlat krafter för muskelstärkningen, utfört heroiska insatser i gymnastiksalen för att sen uppleva den stora avslappningen i duschrummet. Men också glada fester vid terminssluten, då glaset höjts och vi snabbt fått tillbaka de ka-

Erland Aspelin

lorier som gått förlorade under övningspassen, sjungit visor och lyssnat på högstämda tal.

Mitt inträde i Klobben skedde den 5 september 1969. Där mötte jag i omklädningsrummet en skara medelålders och äldre män som alla mådde bra av att få fart på cirkulationen. Det rädde en spexartad stämning, när man skojade med allt om alla. En dominerande gestalt med avsevärd volym var lagmannen Gunnar Nilsson som också var min chef i hovrätten. Han hade tidigare varit ordförande i Klobben men nu ersatts av Sölve Persson. För att Gunnar inte skulle känna sig avsatt från sin höga post hade Klobben beslutat utse honom till hedersordförande.

–Du ska ha klart för dej att du kommit till en fin gammal klobb, sa Gunnar. Den startades 1916 och vi har alltid hållit hårt på ordning och disciplin. Därför måste du flytta dej från min plats på bänken.

Jag bad ”den store” om ursäkt och flyttade genast mina kläder och pinaler till en mindre utsatt plats. Det blev inte bättre i duschrummet, där jag lade beslag på Gunnars dusch. Han hade nämligen ensamrätt till en

sådan som inte fick nyttjas av annan medlem innan han utfört den nödvändiga tvagningen.

Bortsett från dessa små kalamiteter som fick skyllas på novisens obetänksamhet rädde en livad stämning i omklädningsrummet. Sölve var särskilt utsatt för vänernas påhopp för sitt sätt att leda Klobben. Gunnar Nilsson, Carl-Emil Polfeldt, Erland Strandmark, Lars Karlén och Ebbe Melander häcklade honom och tyckte att han var en usel gymnast som inte behärskade barren, bygelhästen och de romerska ringarna. Valet till ordförande borde ha föregåtts av en examination i

dessa färdigheter, menade de. Men Sölve var mästare i att replikera med humor och tog poäng. I verkligheten var han en utmärkt ordförande fast han gymnastiserade ”hellre än bra”.

När vi kom in i gymnastiksalen ställde generalkaptenen Alvar Medin upp oss på led och genomförde ett program som var hårt och hårdande för kroppen. Men det hela underlättades av att han sjöng under övningarna. De började med fristående gymnastik på golvet, där vi bearbetade varje muskel från topp till tå. Alvar gav ingen pardon, när vi flåsade och stönade och jämrade oss. Att smita från rörelserna var otänkbart.

Sen var det tid för redskapen. Först ribbstolarna, där vi hängde och svängde som pendlar i ett väggur. Sen övningar på bommen. Den hissades upp i huvudhöjd varefter det gällde att göra överslag. Många av oss hade skaffat en fyllig embonpoint vilket medförde ett betydande hinder för att klara denna övning. Själv lyckades jag aldrig få upp baken och mitt misslyckande delade jag med Gunnar Nilsson, Kay Renmarker, Harry Larsson och andra tunga gymnaster. Men det fanns också de som med lätthet svingade sig över bommen, t.ex. Harald Tärnö och Gert Löfqvist. De väckte allmän beundran och applåderades alltid. Ebbe Melander skröt med att också han klarade bommen men det var en sanning med modifikation för det krävdes alltid att en vänlig kamrat först gav honom en knuff i baken.

Mer sofistikerad övning blev det, när bommen sänktes till några decimeter över golvet och det gällde balansgång. Denna övning ställde stora krav på koncentration och säkerhet. Vi utvecklade också stor skicklighet som balanskonstnärer, när vi svävade fram med utsträckta armar och blicken stelt fixerad framåt. För att spanna

bågen ytterligare vände vi på bommen så att den spetsiga sidan kom upp. Då blev det nästan som att dansa på lina. Men för min del kom övermodet att sluta med förskräckelse. Jag var väl inte riktigt i form den morgonen, långt borta från ett "Elvira Madigan-beteende". När jag började min balansgång slant foten och jag störtade ner från bommen, slog i armbågen och hamnade på golvet. Det blev akut transport till Ortopeden, en krossad armbåge, operation och en arm som aldrig mer skulle gå att rätta ut. Säg inte annat än att Klobbens övningar kan vara dramatiska.

Klobbens årsmöten har lämnat många glada minnen. De förlades under mina första år till öresundsfärjan Malmöhus i insynsfria lokaler. Mötena började med att Klobbens medlemmar bjöds på en aperitif, enligt Sölve för att höja humöret och förebygga onda anslag mot ordföranden och styrelsen.

Valet av ordförande förrättades under livlig medverkan från medlemmarnas sida och föranledde många inlägg. När Sölve slutligen blivit omvald bad han att få foga till protokollet "att han gratulerade föreningen till ett bra val". Verksamhetsberättelsen var alltid mycket roligt avfattad och följdes av många kommentarer. Revisionsberättelsen var också ett nöjsamt dokument med anspelningar på styrelsens ekonomiska äventyrligheter. Innan styrelsen kunde beviljas ansvarsfrihet var färjan långt ute till havs.

Middagarna var glada med god förtäring, sång och många tal. En stående gäst vid dessa tillställningar var generalvaktmästaren Nathan Holmqvist som stod föreningen mycket nära. Han var en varm och vänlig man som skrattade högt åt alla skämt och rördes till tårar, när han fick ordet för att hålla tal.

Alvar Medin excellerade som entertainer och sjöng roliga soldatvisor. Det förekom också att Åke Andersson underhöll oss med att spela på ett unikt slaginstrument, namnet på det har jag glömt. En höjdpunkt var det stora medaljregnet, då medlemmarna fick ta emot sina utmärkelser, finare ju längre tid de varit med i Klobben. En samling glada och väl förplägade klobbmedlemmar kunde lämna fartyget, när vi väl nått land.

Vid Klobbens jubileumshögtider inbjöds våra damer till festligheterna som började på morgonen, då de fick sitta med och följa våra övningar i gymnastiksalen. Självklart väckte våra viga färdigheter stor beundran och vi fick välförtjänta applåder. Vid middagen på

kvällen harangerades damerna och Sölve poängterade att de hade särskild glädje av att vi hölls i god trim och kunde genomföra bålrullningar. I övrigt var nog stämningen vid dessa fester med damer mindre uppsluppen än vid de ordinära sammankomsterna. Vi kände ansvar för våra äkta hälfter och ville inte utsätta dem för raa skämt.

När jag bläddrar i de gamla medlemsförteckningarna ser jag att de flesta av vännerna från 60- och 70-talet är borta. De har alla lämnat starka minnesbilder efter sig. Kvarvarande seniorer är nu Olle Ahlström (1964), Åke

Gruppbild 2001

Andersson (1963), Bengt Edlund (1964), Göte Gustavsson (1975), Yngve Harde (1973), Hasse Liljegren (1972), Lars Lindblad (1973), Sven-Åke Lindborg (1973), Kay Renmarker (1968), Odd Rosenqvist (1961), Erik Röding (1958), Per-Arne Åkesson (1963) och slutligen jag själv (1969). Flera av oss är fortfarande aktiva och hundra vilda hästar kan inte hindra oss från att stiga upp i ottan för att gå till de gymnastiska övningarna (och skaffa oss en "pinne" för flitig närvaro).

Klobben lever alltså vidare och många nya medlemmar ha införts i rullorna under årens lopp. Nu är det Orvar Jönsson som leder oss och ser till att våra kroppar får en ordentlig körare med en inledande språngmarsch, huvudvridningar, svikthopp, plankan och "Maja" som nödvändiga ingredienser. Det gör gott i stela leder. Den goda stämningen är densamma som förr fast vi nog blivit lite snällare mot ordföranden. Vi har våra bestämda platser i omklädningsrummet men ingen gör längre anspråk på ensamrätt till en dusch.

Tempora mutantur et nos in illis - tiderna förändras och vi med dem. Vi blir fylligare, tyngre och stelare. Men Klobben är ett måste för att vi ska må bra. Den är vårt livselixir.

De första 75 åren

Det var ju år 1916, jag tror visst på hösten,
som Per Helmer Strömberg han klarade rösten,
och kallade till sig så många han kan,
det blev allt i allo ett 20-tal man.

De tyckte, de gubbar, att lederna stelnat,
de kunde som förr ej stå ut en hel natt.
Till Armgarth de sände en deputation,
och sen börja sprattlet i klubben Motion.

Så här lyder några av inledningsstrofema till 25-årsjubileets festvisa 1941, och de berättar om klubbens bildande. Gymnastikövningarna ägde då rum på Malmö Realskola, nuvarande Petri.

Uppvisningen Malmö Idrottsplats den 29 maj 1920

Redan efter några år deltog Klubben med en uppvisning vid Gymnasternas dag. Lovorden var översvallande.

”Nästa afdelning bestod av tjugo käcka ungdomar med skägg och ”mage”, iklädda hvita långbyxor och - vanlig dagsskjorta. Det var gymnastikklubben ”Motion”, gubbarnas klubb. Utan att därmed undervärdera de öfriga afdelningarnas prestationer tillåta vi oss säga, att deras uppträdande var från gymnastisk synpunkt det mest värdefulla. På eklatantaste sätt bevisades att ”gymnastik är för alla”. Efter den fria uppvisningen vidtog ett vanligt dagöfningsprogram med spännböjningar, utfall med effacering m.fl. rörelser, hvilka samtliga utfördes med ungdomlig spänstighet.”

(Skånes Gymnastikförbunds årsbok 1921)

Bomövningar

Från 1931 var Realskolans gymnastiklärare Fabian Biörck också ledare för Motion. Han framförde i frihet ett tjug utvalda medlemmar ur Motion vid en uppvisning till förmån för SDS:s julinsamling 1936. I Sydsvenskan kunde man dagen efter läsa:

“Efter ett par klämmiga musiknummer av Henning Larssons janitscharkår uppträdde den med intresse mot-sedda Gymnastikklubben Motion. Det var övervägande äldre herrar, representerande den åldersgrupp, då väl som regel det gymnastiska intresset lägges på hyllan. Men här fick man belägg för att man blir strängt taget aldrig för gammal att gymnastisera. Uppvisningen var synnerligen lyckad. Programmet var väl avvägt, lagom svårt och mycket trevligt. Ledaren, kapten Biörck (Fabbe), är värd en honnör.”

Sedan andra världskriget utbrutit, fick Klobben lämna Realskolan, vars gymnastiksal skulle användas av militären. Man lyckades få hyra KFUM:s gymnastiksal och var kvar där några år. Därefter förlades övningarna till den nybyggda Österportskolan, eftersom Realskolans gymnastiksal måste repareras efter den militära ockupationen.

Under förvisningen hade Klobben olika ledare, men 1947 knöts Alvar Medin till Klobben. Redan i mars detta år uppträdde Alvar med sex gubbar - the six Devils - under gymnastikveckan och visade malmöborna hur gubbar på 50–60 övar sig på morgnarna. Alvar har således med det här året lett Klobbens gymnastik under 44 år!

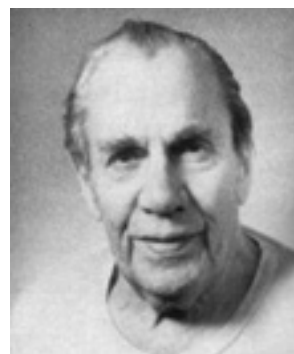
Klobbens förste ordförande, faktorn Gustaf Adolf Pettersson, gick ur tiden 1942. Han efterträddes av Nils Skogh, som varit med i Klobben nära nog från starten. Skogh försökte snart komma ifrån sin befattning “liksom en liv-dömd försöker slingra sig ur snaran” och lyckades också 1947 få Gunnar Nilsson vald till ordförande. Denna var “en kvick och hänsynslös karl som dessutom hade reda på alla befintliga och obefintliga paragrafer”, enligt Skogh.

Under 40-talet blev antalet deltagare i övningarna färre, och vid mitten av 50-talet var man inte mer än 8–12 i genomsnitt. Man gjorde en drive med bl.a. annonser och brev till diverse prominenser, vilket ledde till en ökning av medlemsantalet. Denna ökning har fortlöpt fram till nu. Klobben har aldrig tidigare haft så många medlemmar och så många deltagare i övningarna som under jubileumsåret 1991.

Årsmötet i maj 1959 är minnesvärt, eftersom lagmannen Gunnar Nilsson då avsåg sig omval till ordförandeposten under förutsättning att han blev hedersordförande. Han föreslog Sölve Persson till sin efterträdare. Sölve valdes och sade: “Jag har nu nått det enda mål jag har haft i sikte: att få synas och vara främst. Sämre kan jag ju inte bli.”

Efter 1959 har endast omval av ordförande ägt rum, och Klobben har således under sina 75 år endast haft fyra ordförande.

Under 60-talet återvände Klobben efter ett gästspel på Latinskolan till fadershuset Realskolan, dvs. nuvarande Petri, och där bedrivs övningarna fortfarande. Vid några tillfällen har man velat flytta oss till andra lokaler, men faran har avvärjts tack vare styrelsens handlingskraftiga ingripanden.

Sölve Persson

Liv och leverne i Klobben motion

Klobbens anda och liv kan vi utläsa i den in- och utgående korrespondensen, i verksamhets- och revisionsberättelser och inte minst i protokollen från årsmötena.

Här återspeglas den gamängartade humor, den respektlösa skojfriskhet och den hänsynslösa uppriktighet som präglar sam-varon mellan medlemmarna genom åren.

Bättre än några beskrivningar återger ut dragen ur handlingarna hur vi haft och fortfarande har det i Klobben under våra sam-mankomster.

Vid ribbstol

Ur Klobbens korrespondens

“Min lojalitet gentemot Hr Ordföranden får jag nu, efter att ha sovit länge på saken, beteckna som obruten. Ett vakande öga på varje uppdykande pretendent på makten (Hr Vice ordföranden) ska jag som tidigare hålla.”

“När jag skriver till Dig känner jag mig, som jag tror den förlorade sonen kände sig, när han meddelade sig med sin fader. Han skrev nämligen endast när han ville ha pengar. Det skulle ju inte behöva vara på det sättet, om inte Klobben envisades med att på de i övrigt så trevliga årsmötena, ständigt välja ett par kamrater till revisorer. Nu skall det ju till Klobbens heder sägas, att de alltid utser slöfockar till detta uppdrag. Därför kunde vi ju strängt taget agera som om de ej funnes och som goda vänner dela överskottet termin efter termin.”

“Man skulle väl kunna säga att Klobbens historia är dess ordförandes. Med samma rätt kan man säga att Klobbens utgifter är kostnaderna för Generalkaptenen och i någon mån hans hund, men han är ju en tillgång. Ofta sjunger han vid övningarna (Generalkaptenen, ej hunden), Det är nog bra, även om jag i mitt sömniga tillstånd uppfattar det som lingonmoset på min barnoms ricinolja.”

“Vilken kontrast emot detta är det inte, när man ser viden Karléns uppkastning på bom. Hans min är som om han bars på folkets armar, medan vänliga armar, trycker på så att han får röven över bommen.”

“Härmed ber jag att få meddela Er, kära kamrater i Klobben Motion, att jag ej längre kan räknas som aktiv gymnast, enär alla lemmar äro styva utom den som borde vara styv.”

“När jag vederfors den ofattbara äran att få bli medlem i Klobben rördes jag djupt. Jag beslöt att söka leva upp till Klobbens höga ideal och bli en bättre människa - Åtminstone om morgnarna. Men ej ens med nämnda inskränkningar lyckades jag.”

“Jag har ånyo fått problem med mitt ljumskbrock och måste opereras. I framtiden måste jag tyvärr ge upp elitgymnastiken och endast satsa på lättare motion.”

“Vem skulle jag få till ersättare vid denna uppvaktning? Gång på gång läste jag igenom matrikeln med samma dåliga resultat; man kunde ju som ordförande inte komma dragande med vem helst. Till slut kontaktade jag generalsekreterare Ahlström, som blev mycket glad. Han älskar ju att få vara med bland fint folk.”

“Tillfälligt justerad, därtill i den mest centrala livsfunktionen, symbolen för all manlig kraft och ära, är det inte bara med stor glädje jag emottagit blomsterhyllningarna från Klobben Motion, det är också med en stark känsla av utmaning, nästan så att själva symbolen reser sig till replik.”

Armhävningar

“I detta sammanhang ber jag att få väcka en motion att föredragas vid nästa sammanträde. Jag vill härmed föreslå att medlemmar, vilka väga mer än 99 kg netto oduschade, skola etiketteras som massiva och erlägga dubbel terminsavgift.” (utöver aktiva och passiva...) ”

“Som jag möjligen kan bli förhindrad att delta i förnyade sammanträden angående tiden för den nya terminens början, vill jag härmed förklara för Hr Ordföranden, att jag ansluter mig till majoritetens säkerligen visa beslut. Hr Ordföranden äger att låta anteckna mig som närvarande. För eventuell votering i frågan ställes på anmaning telegrafisk fullmakt till förfogande och är detta ärende förberett på mitt sekretariat.”

“Sedan jag tagit del av Eder skrivelse av den 18 ds, får jag på det djupaste beklaga, att Eder ovanligt mycket upptagna, och naturligtvis mycket dyrbara tid, icke tillåter Eder bevista kommande sammanträdet för dryftande av den synnerligen svårlösta frågan om gymnastikterminens början 1933.

För Edert synnerligen välvilliga tillmötesgående att godkänna den styrelsens beslut i frågan, får jag å egna så väl som å Klobbens vägnar på det förbindligaste tacka.”

Gymnasti Motion 10

1. Staffan Luterkort
2. Clas Luterkort
3. Verner Thorsen
4. KjellAage Nilson
5. Torsten Hansson
6. Christer Anderberg
7. Evert Christoffersson
8. Bo Persson
9. Niels Homann
10. Henrik Fahl
11. Jan Bäckstedt

12. Bertil Ahlqvist
13. Göte Gustavsson
14. Bengt Bostrand
15. Per Ericsson
16. Helmar Tillich
17. Harald Håkansson
18. Lars Ekström
19. Göran Carlsson
20. Clas-Håkan Månsson
21. Thorvald Persson
22. Lars Månsson

23. Håkan Rylander
24. Gert-Ove Ellström
25. Claes Nyman
26. Benny Ringsberg
27. Gert Mellnert
28. Arne Bojesson
29. Orvar Jönsson
30. Bengt Lundgren
31. Tom Ericson
32. Rolf Åhlund
33. Jan Kraft

KKKlobben 100 år 2016

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64

Klubbens medlemmar jubelåret 1991

Sittande första raden från vänster:

Sven-Åke Lindborg, Gabriel Winge, Björn Pålsson, Bengt Alm, Evald Faxheden, Staffan Luterkort, Ingvar Svennerup, Sten Soler, Åke Andersson.

Sittande andra raden:

Lars Lindblad, Gert Löfqvist, Erik Röding, Alvar Medin, Sölve Persson, Lars Karlen, Harald Nerman, Carl Torpstad, Rolf Frostegård.

Stående första raden:

Erland Aspelin, Roland Andersson, Bror Emil Jeppson, Sven Krook, Yngve Pihl, Carl-Emil Polfeldt, Bror Österlind, Yngve Harde, Odd Rosenqvist, Kjell-Aage Nilson, Olle Hagberg, Göran Stendahl, Carl Erik Lindholm, Olle Ahlström, Herbet Dahlgren, Rolf Wigréus.

Stående andra raden:

Sven Karlsson, Bo-Göran Wallin, SvenOlof Holm, Anders Dieden, Nils Öhbom, Per-Arne Åkesson, Verner Thorsen, Peter Lindblom, Hans Carlioth, Ebbe Melander, Erki Sandberg, Bengt Edlund.

Stående översta raden:

Clas Luterkort, Karl Granlund, Lennart Lövhagen, Gunnar Åkesson, Alvar Olsson, Leo Tolstoy, Rolf Andrén, Bengt Andrén, Karl Erik Hedberg.

Ur Klobbens verksamhetsberättelser

1933 "Ehuru jag lika lite i år, som något föregående år, tror mig kunna påräkna förståelse för de statistiska uppgifter jag under träget och mödosamt arbete även under Klobbens senaste verksamhetsår samlat och sakkunnigt bearbetat, får jag likväl för senare konstfinurligt ankomna släkten nedskrivna resultaten av Klobbens prestationer höstterminen 1932 och vårterminen 1933.För att stävja Strömbergs obalanserade uppträdande såväl i Klobben som på bommen bör han vid årsmötet tilldelas något förtroendeuppdrag."

1936 "Ledningen har ständigt utövats av ordföranden, självständigt, obehärskat och i många fall hänsynslöst. Detta har nog varit behövligt, ty hos oss har som annorstädes förekommit oroliga element som på alla sätt har försökt komma åt styrelsen för att själva bli i tillfälle att överta ledningen."

1940 Höstterminen började den 25 september 1939 å Realskolans gymnastiksal, Redan den 6 oktober blev gymnastiksalen rekviderad som matsal för till Malmö luftskyddsområde hörande trupper."

1945 "Vår ordförande och gauleiter har nu som förut varit vår värderade Nils Skogh, som genom sin i ett otal föreningar förvärvade svada kan konsten att förvandla svart till vitt, och utan att han varken genom flitigt deltagande (besökssiffra 2 ggr) eller på annat sätt gjort sig bemärkt likväl av oss uppskattas som en trivsamt möbel i Motion. Han knorrar ibland, men det hör ju till posten som ordförande."

1949 "Ledaren har som föregående år varit kapten Alvar Medin, som genom sin engagemang och trevliga ledning skaffat sig alla spänstiga Motionsgubbars sympati och alla slöföckars gnäll."

1956 "Besöksfrekvensen har under året varit mycket dålig. Genomsnittligt besökarantal var under hösten 10 st och under våren 8 st. Den 17 januari nåddes botten med bara 4 närvarande. Styrelsen har sammanträtt i sekreterarens bil på väg från övningarna."

1959 "Hr Ordföranden, som vid föregående sammanträde såg sin plats hotad, har för att trygga sin ställning och ägna mer tid åt Klobben avsat sig sina förtroendeuppdrag i kyrkofullmäktige och kyrkomöte."

En av Klobbens mera prominenta medlemmar ordförandeaspiranten Sölve Persson, har av Malmö gymnastikförbund tilldelats någon sorts medalj för gåtfulla gärningar till gymnastikens fromma. Hr Persson har möjligen fått den för punktlig inställelse till övningarna."

1967 "Bland de nya medlemmarna har vi fått in en ren cirkusattraktion, nämligen greven Axel Rudenschöld. Han lär vara den förste medlem i denna klubb, som kan hänga i tåspetsarna i en bom och ramla ner på ändan utan att slå sig. Med hänsyn till hans övriga gymnastiska böjelser, ävensom hans rika hårprydnad måste han betecknas som ett fynd för en klubb som denna."

"Inför den kommande höstterminen har Svenska Gymnastikförbundet föreskrivit att alla rörelser skola börjas med höger arm eller höger ben i stället för som nu med vänster med hänsyn till de nya bestämmelserna om högertrafik."

1975 "Under vårterminens början inträffade det som ingen trodde skulle kunna ske. Hr generalvaktmästare Natan, som alltid sett lika gammal ut, åldrades trots allt ytterligare i mantalslängden och detta så pass att han pensionerades. Impulsiv som alltid föreslog Hr Ordföranden att Klobben skulle genomföra en insamling till Natan. Själv bidrog han med en begagnad spargris, som nästan var utan defekter."

1981 "Styrelsen fann sig föranlåten att under vårterminen 1980 med skärpa framhålla för Öresundsrederiet det olämpliga i att till följd av obetydliga konflikter på arbetsmarknaden omöjliggöra för Klobben att avhålla sitt årsmöte på traditionellt sätt. Till följd härav upphörde såväl rederiet som dess seglation totalt under hösten 1980."

1987 "Generalkaptenen har som vanligt lett övningarna med bravur, inlevelse och faulös vokal suggestibilitet till både kända och okända tongångar. Ibland har de sångliga inslagen varit specialkomponerade för dagen till motionisternas ära."

1989 "Årets och tidigare års presidentval i USA skiljer sig i två hänseenden från valet av ordförande i Motion. Vi har för det första inga pretender som vågar knysta, när Sölve omväljer sig själv. För det andra nöjer vi oss inte heller med två valperioder för ordföranden. Sölve avverkar nu sin åttonde fyraårsperiod."

Ur Klobbens protokoll

1918 "Ordföranden för kvällen herr Pettersson tackade de närvarande för att de kommit tillstådes och föreslog att gemensam supe skulle intagas på stället. Detta förslag antogs med acklamation, sedan hr Jersild förklarat sig villig att anskaffa snapsen, varav hotellet vore i saknad."

1919 "Sedan revisorn slutfört sitt arbete och enligt räkenskaperna befintliga kassabehållningen kronor 8,67 befunnit ungefärligen motsvara innehållet i skattmästarens motvilligt framlämnade plånbok, beslöt de närvarande "full och tacksam" ansvarsfrihet för den tid revisionen omfattat."

1933 Statistiken, kassörens käpphäst, kom nu på tapeten, och som vanligt hade naturligtvis författaren själv alltid varit närvarande vid alla övningarna. Dessutom använde kassören detta pekoral för sina personliga uttalanden om allt och alla. För ovanlighetens skull förklarade han även att han åter ställde sina, som han trodde, värderade tjänster till klobbens förfogande."

1938 "Hr Jacobsson uppläste en revisionsberättelse, som mottogs med ihållande applåder av Hr Strömberg. Dock skulle inte heller denna gång revisionsberättelsen utan anmärkning läggas till handlingarna. Hr Björkvall begärde yrvaken ordet och efterlyste utdelning - tydligen i den glada tron att han befann sig på bolagsstämma."

1943 "Till skattmästarposten föreslogs Hr Briselius, men han var antagligen rädd för att få betalt för gammal ost, så han avsåg sig. Hr Carlsson blev därefter föreslagen. Han har ju länge försökt att meritera sig till olika befattningar inom styrelsen, till skattmästarsysslan t ex genom en långt utvecklad gnidighet, och han blev också vald med acklamation."

1944 "Ordföranden avtackades av vice ordföranden Hr Gunnar Nilsson, som sade sig vara i en prekär situation, enär han inte visste vad han skulle tacka för, då ordföranden så ytterst sällan uppenbarades sig vid våra övningar. Till slut grep han det närmaste halmstrået och tackade honom för att han kommit idag till det festliga samkvämet och verkställt utdelningen av spänstmärkena."

1948 "Man skred nu till styrelseval och först skulle ordförande utses. Som kutym varit bland Hr Nilssons föregångare i ämbetet, att vägra låta sig omväljas för att man sedan skall truga och tigga dem att stanna kvar, så tänkte väl Hr Nilsson att inte bryta denna tradition, men se, nu skedde undret som med ens sopade undan denna tanke. Vid ordförandens

uppmaning att nominera upphov en djärv och oförvägen medlem sin röst, nämligen gråhårsmannen Kalle Carlsson - obs! Kalle med K och Carlsson med C - och föreslog att den som kunde gå på händerna runt salen skulle bli ordförande. Lagmannen blev vid detta hot så förskräckt, ty han visste att Kalle är en tusan till gymnast, att han ögonblickligen deklarerade, att han visst inte tänkte vika från ordförandetabureten, utan ställde i stället frågan om ordföranden omvaldes. En viss osäkerhet märktes i leden, men då frågan framställdes med juridisk pondus och alla i grund och botten visste med sig, att en trevligare ordförande kunde vi näppeligen få, så besvarades frågan med ett högt och tydligt enhälligt ja."

1950 "Efter att ordföranden torrtuggat en stund på en lussekatt började han att skända undertecknad stackars skrivträl. Han hade inbjudit hedersledamoten Nils Skogh för att som vanligt få tillfälle att utgjuta sitt etter över honom, men densamma, klok av ålder och erfarenhet, uteblev. Så fick den beskedlige tannamagarn Sölve Persson en omgång. Ett försök med Harry Larsson misslyckades i det att ordföranden sockersött sade till Larsson att du brukar ju alltid kunna slänga käft, men den gången teg Larsson förnuftigt nog."

Magen upp

1952 "T f sekreteraren uppläste på ett förtjänstfullt sätt tre rätt tramsiga protokoll, vilka emellertid samtliga godkändes."

1952 "Revisorn kom i slutet av sin redogörelse in på klubbens ekonomi och nämde att på en bankbok såg det ut att finnas kr 1 133,34. Vidare innehåll skattmästarens plånbok och portmonnä vid revisionstillfället sammanlagt kr 364,25, vilken summa enligt revisorn måste betraktas som klubbens egendom. När revisorn avslutat sin av hustrun Irma skrivna och av mötet med intresse åhörda berättelse begärde genast Hr Jacobsson ordet och undrade varför klubbens kontanter förvarades på ett så lättsinnigt sätt som framgått av revisorernas berättelse, och ifrågasatte om det inte vore lämpligt att desamma vore insatta på en bok hos någon av våra mera välkända kreditanstalter. Skattmästaren fick ordet för replik och meddelade att pengarna skulle utbetalas samma kväll. Enär mötet uppfattade detta meddelande så att samtliga skulle bli bjudna på den efterföljande supén, godkändes såväl skattmästarens som revisorns berättelser. Härav blev dock intet."

1955 "Dessförinnan hade Hr Ordföranden varslat om att han som vanligt skulle hålla många tal, men att inga tal fick förekomma förrän efter kaffet. Man skall äta i lugn och ro utan dåliga tal, sade den rutinerade stadsfullmäktigeledamoten, vad han nu menade med det. Så fortsatte supén ganska flytande med undantag av att Otto Jansson försökte tala om sin 17 år långa tjänst, innan han äntligen blev revisorssuppleant. Jansson nedtystades emellertid omedelbart av ordföranden som 1) åthutade Jansson för att han inte respekterade ordförandens påbud att alla skulle hålla käft till kaffet och 2) meddela Jansson, att hans suppleantskap berodde på kandidatnöd och inte på förtjänst."

1959 "Nye ordföranden Sölve Persson tröstade Hr Hedersordföranden och före dettingen med att det säkert skulle bli ett stort uppsving för Klobben Motion nu. Det hela hade kommit på ett högre kulturellt plan och ordföranden ovade att slå vakt om de kulturella värdena. I sammanhanget framkom att utmärkande för ordföranden var brist på självkritik, trots att ett visst mått av själsförmögenheter förefanns. Sölve Persson slutade med att gratulera Klobben till det lyckliga valet av ordförande."

1969 "Förklarades ordet fritt, varvid alla begärde att få gå och äta."

1975 "I motsats till vad som var fallet vid föregående årsmöte förelåg nu ett protokoll som föredrogs. Någon av medlemmarna var dock inte helt nöjd utan ifrågasatte justering av protokollet. Sölve avfärdade detta som gammalmodigt och dumt."

1982 "Sedan såväl Hr Melander som Hr Pohl-feldt av sagt sig omval valdes Hrr Gustavsson och Torpstad till revisorer. Hr ordföranden tackade de avgående revisorerna för en svunnen tid. Hr vice ordföranden dämpade de nyvalda revisorernas enorma glädje över valresultatet med att framhålla att i Motion var ett uppdrag som revisor så att säga en slutstation."

1984 "Ordföranden anmälde att han vid något tillfälle funderat på att dra sig tillbaka, men att han, då han såg vilka möjligheter som fanns inom Klobben att finna en efterträdare, avstod härifrån."

1987 "Styrelsen omvaldes och Bengt Bostrand föreslogs som vice generalsekreterare. Hr Ordföranden hade inga erinringar mot detta och var helt lugnad, sedan han brevledes hade blivit informerad om att den föreslagne under året hade visat sig väl kunna ta hand om reservnyckeln samt dessutom syntes vara tillbakadragen och blygsam, så att risken kan bedömas ringa att han på något sätt skulle försöka armbåga sig fram till något av de tyngre uppdragen, främst då ordförandeposten. Bostrand invaldes i styrelsen."

Hinder på vägen

Ur Klobbens revisionsberättelser

1940 "Klubben har under året på ett värdigt sätt firat sitt 25-års jubileum, varvid klubbens skattmästare och grundpelare mot vanan gav slösarna fria tyglar. Gästabudet firades på Kramer och torde i fördelaktig riktning ha påverkat hotellets ekonomi."

1949 "Först måste jag tacka föregående årsmöte för det förtroende som visades mig genom att i min frånvaro utnämna mig till det höga ämbete, som jag till idag beklätt. I min enfald tillät jag mig förmoda, att det mera gällde en titulärbefattning och gick så långt, att jag gick och yvdes för min hustru. Men hämnden kom. Genom vidriga omständigheter vältrades ansvaret över på mig. Först nu fattar jag dock det bleka allvaret, sedan det framhållits, att huvudvillkoret för en revisorsbefattning i Motion är att kunna vara rolig. Har jag så helt kunnat föra medlemmarna bakom ljuset och dölja min absoluta brist på humor?"

1975 "Trots revisionens påpekande i förra årets berättelse har styrelsen inte förmått att tänka ut en mera inflationsskyddad placering av klobbens kapitalbehållning. De 6 043 kronorna som med ränta 380 kronor nu uppgår till 6 423 kronor, har som alla vet blivit avsevärt urholkade genom den melankommande inflationen, som var lätt att förutse, varför verksamheten får konstateras ha gått bakåt istället för framåt."

1979 "Bokföraren bör också ha en eloge för den noggrannhet som präglar hans arbete. Alla utfiter - från de minsta till de största - har samvetsgrannt och i god kronologisk ordning deklarerats under sina rätta namn. Så t.ex. har även mutor införts med en uppriktighet som måste värme om hjärtat på den mest hårdhudade och illusionslöse revisor."

1980 "I takt med tiden som styrelsen och dess ordförande i sanning är - därmed följande andra pampars lysande exempel - har utsvävningarna på vanligt sätt fortsatt. Den formella ekonomin är fortfarande rådande men den informella spökar i kulisserna. Dock synes denna oro vara obefogad, då ett dylikt grepp skulle kräva ett betydligt större mått av fantasi än den klobben förfogar över."

1990 "I medlemsmatrikeln har insmugits en annons från Lunds åklagarmyndighet. Denna annons är varken fakturerad eller betald. Då 1:e revisorn har försökt utreda detta, har vice ordföranden (tillika åklagare i Lund) gjort allt för att stoppa vidare undersökningar. Han har i likhet med Hans Holmér hävdad att risk föreligger att hemliga uppgifter om klobben och dess styrelsen då kan läcka ut till

främmande makt. Denna smutsiga byk måste snarast tvättas öppet och offentligt, menar vi revisorer."

Armar upp och sträck

Det kom ett brev ...

Hur nyttiga än gymnastiköfningarna äro, hur stimulerande samvaron i omklädnings- och duschrum, så kan man icke värja sig för den gnagande tanken, att medlemmarnas ideologiska medvetenhet icke är hvad den kunde eller i hvart fall borde vara - ja, man kan nog beteckna den som snarast obefintlig.

Att råda bot på detta beklagliga missförhållande göres bäst genom att utöfver de kroppsliga öfningarne, medlemmarne utsättas för andliga sådana, i lämplig form och tillräcklig omfattning samt med utnyttjande af för ändamålet adekvata hjälpmedel. Ett oöfverträffligt sådant vore anser jag, den Gymnastens sång, varaf jag härhos bifogar ett exemplar. I densamma återges qvintessensen (pudelns kärna) af den gymnastiska ideologien, uttryckt i eldande och medryckande form.

*Med de venligaste helsningar
Anders Dieden – Menig gymnast*

Hedersmedlemmen Bengt Bostrand och nyblivne 90-åringen Bertil Ahlqvist har en lika festlig som ovanlig historia ihop

Bengt och Bertil

Efter tre års studier tillsammans avlade de 1948 examen som byggnadsingenjörer vid Stockholms Tekniska Institut, varpå deras vägar skildes. Bengt gick ut i yrkeslivet medan Bertil studerade vidare på Konstfack för att några år senare bli inredningsarkitekt. 46 år senare möttes de igen och gissa var? Jodå – på Klobben. Det kan man kalla återförening!

– Ja, tänk som det kan bli, säger Bengt. Mitt jobb inom Handelsbanken förde mig till Malmö kring 1980 och 1982 var det en bekant som lockade in mig i Klobben. Men inte kunde jag drömma om att jag en morgon långt senare skulle möta min gamle studiekamrat Bertil på gymnastiken där.

Bertil gjorde sin gympaentré 1994 och efter återseendet har det utvecklats en vänskap som nu är på väg i att resultera i att han och Bengt blir grannar på det välrenommerade seniorboendet Bellevue Park. Bertil bor sedan länge där och Bengt känner med ålderns rätt, han fyllde 88 tidigare i år, att det kan vara dags att lämna det mångåriga villaboendet till förmån för något mera lättskött och bekvämt. Dessutom kan de ju då fortsättningsvis göra sällskap till och från morgongymnastiken.

Efter 34 års medlemskap i Klobben har jämtlänningen Bengt, han kommer från Östersund, samlat på sig i princip allt i utmärkelseväg och var länge en av de flitigaste morgonpigga motionärerna i S:t Petri skolas gymnastiksal. Men en stroke för ett och ett halvt år sedan har tyvärr ändrat förutsättningarna.

– Det kunde gått ännu värre men sviterna av stroke har satt sig på balanssinnet, suckar han. Jag går på

sjukgymnastik två gånger i veckan men har tvingats acceptera att jag efter stroke måste använda käpp och rullator. Jag kan bli arg på mig själv för det men har inget val.

Sviker sitt Klobben gör Bengt dock inte utan fortsätter att görligaste mån vara på plats, även om han inte kan delta i övningarna som tidigare.

– Klart att det inte är detsamma men den sociala betydelsen har ju inte förändrats, säger han. Klobben är som en stor familj där man får kontakt med många trevliga kamrater. Ung eller gammal och tjock eller mager spelar ingen roll utan alla är lika, vilket är en viktig sak som stärker sammanhållningen. Det är bra för kroppen men även för sinnesstämningen att vara med i Klobben. Dessutom vill jag gärna berömma vår ledare Orvar Jönsson. Han är klar och tydlig och hans rörelser är anpassade på ett bra sätt. Han i sig gör en till flitig besökare.

Från att ha börjat som en av de yngsta är Bengt nu en av de äldsta i föreningen. En hedersman, hedersledamot och naturälskare, som levt hela sitt liv på rörlig fot med mycket fokus på idrott och föreningsliv.

Simmare i Östersunds Simklubb, skidåkare, cyklist, orienterare, golfare i Ljunghusens GK etc. och med en mängd föreningsuppdrag i bagaget.

– Jovars, säger han. Det har blivit en hel del. Jag har alltid varit engagerad i olika saker, men också efterhand som åren gått trappat ner. Men Klobben ligger mig alltså mycket varmt om hjärtat och ger en själslig stimulans som jag vill fortsätta få del av!

Arne Reimer

Gymnastens sång

Hurtigt är Gymnastens lif, Mödan är hans tidsfördrif, Mandom är hans anda,
Helsa brinner i hans blod, Glädje, kraft och ungdomsmod I hans bröst sig blanda.
Kraft i hjerta, kraft i arm, Öppen själ i högvälfärd barm, Mod att motgång bära;
Ärligt strida, tappert stå, Der de vreda åskor slå Det var fädrens lära.
Bröder, ingen srike den! Fädrens kraft på nytt igen Må till lif den väckas;
Utan den till säkert fall Nordens lejon skynda skall Och dess frihet stäckas.
Bort med all vår lumpna flärd, Göters stam är bättre värd Än af maskar härjas.
Än är roten frisk och stark, Må den blott på fridlyst mark Väl mot röta värjas.

Jem i våra klippor gror, Jern i våra källor bor, Snö bland våra fjällar:
Hvad vill söderns fjärl här Bland de isbelupna skär, Bland de norrskensqvällar?
Örn på berget trifves mest; Der hans vingar växa bäst, Att mot stormen strida;
Nordens yngling, sök din ro Der de djerfve andar bo, Lär dig kämpa, lida.
Veklig njutning ger ej mærg; Härda dig till helsans färg - Skön den är att bära!
Öfva dig i ungdoms dag, Att en gång med karlatag Kämpa för vår ära.
Herman Sætherberg

Sång- för en röst (eller unison kör) med Piano av Knut Sundström

CANTOCORO per FESTIVO de CLOBBAS ATLETICA MOTIONICA 75ANNO

Melodi: Sancta Lucia – Text: Svedesi-Romano Lingua – Författare: Björn Pålsson

1. GRANDE FESTIVITAS
CENTO -TRE KVARTO
FIRAS I SÄLLSKAP MED
DONNAS AMANTI
CIAO! VÅRA LJUVA KVINNS UN MILLE GRACIA
FÖR ER CURA ALLA DAGAR UTAN GYMNASTICA	4. GENERALISSIMUS
ALVAR MEDINI
IL CAPITANO
CON SÅNG PROFANO
"KALLE PÅ SPÅNGEN" ÄR
MUSICA TERROR
SKAPAR CORPORE SANO
OCH MUSKELVÄRKO
2. PRIMULA MAESTRO
SÖLVE PERSON!
GRANDE VERBALICO
HISTORI SNUSCO
FIRAS CON FESTIVO
AV ATLETICIUS
CON RESURS TACK VARE MUSCULUS
I VÅRA TONOS	5. KLOBBEN HAR ÅRLIG TRÄFF
RÖSTER SKALL HIVAS
RÖDING SERVERAR LAX
CON VINO-TRIVAS
FOTFOLKET TAR EN SLURK
KLOIJB-DUON SPELAR
ÅKE GNIDER SIN BOMBASTICA
NILS PUMPAR LUFT-BURK
3. MAESTRO SECUNDO
OLLE HAGBERGI
GRANDE CANTATE
DJUP BARYTON!
SPEXAR MED PRIMULA
JABBAR MED TORPAS
MULTO RAGGI HUMORISTICA
DOMO PUBBLICO	6. ULTIMO STROFA
I DENNA HYLLNING
GER VI TILL ALLA OSS
KLOBB-KORVENS FYLLNING
KRYDDAD MED SUCK OCH STÖN
GÖR VI VÅR "MORGONBÖN"
ALTETICO DE BEVARIUS
CIAO! TUTTI -FRUTTI!

Han är mannen bakom prestigefyllda ”Mesten”, en rad uppmuntrings- och specialpriser samt den egendesignade och egentillverkade minnesmedaljen till alla medlemmar i samband med Klobbens 100-årsjubileum. Tack för det Kjell Aage Nilson, mångsysslare och en av veteranerna i vår gymnastikförening!

Arkitekt, forntidsforskare, författare, keramiker, tecknare, formgivare, humorist, skidåkare både på längden och utför, inlinesentusiast etc. Kjell Aage har många strängar på sin lyra.

Dessutom är han hängiven Klobben-gymnast och vid 81 års ålder en veteran inne på sitt 36:e år i föreningen med flitig närvaro. Och är han inte på plats kan man gissa att han befinner sig i Italien, antingen för någon arkeologisk forskning eller för att njuta av landskapet och atmosfären med spännande kultur från antikens Rom och framåt.

På tal om det har Kjell Aage skrivit en forskningsrapport på 300 sidor om tempel i Rom, vilket gett mersmak på det lokala planet. För närvarande samlar han nämligen material till en bok om antikens influens på Malmös arkitektur.

Till födsel är han annars hallänning. Uppvuxen i Laholm, som han gett sin kärleksförklaring med boken ”Mitt liv som hus” ingående i årsboksserien GAMLA LAHOLM. Det är historien om ett Laholmshus och boken är utformad som en berättelse av huset själv fyndigt återgiven av Kjell Aage på ett målande, spännande och detaljrikt sätt eftersom det råkar vara hans barn-domshem.

Arkitektutbildad vid Chalmers i Göteborg startade Kjell Aage 1964 tillsammans med en klasskamrat arkitektfirma i Malmö och Simrishamn med filialer i Trelleborg och Ystad och som under 30 års verksamhet satt avtryck på de mest skilda områden.

Det har blivit bostäder, kontor, skolor, bibliotek, kommunhus, äldreboenden, kaserner i Boden och på Gotland, kommunplaner, general- och detaljplaner etc. samt även inredning och design av möbler.

Mitt i allt detta erhöll Kjell Aage det s.k. Romstipendiet, vilket gav honom möjlighet att bo på Svenska Institutet i Rom och där följa undervisningen i arkeologi och konst. Detta gav mersmak och han har senare deltagit i utgrävningar i Rom och Kartago i Tunisien samt studerat antikens kultur och samhällsliv, konstvetenskap och medeltidsarkitektur. Kvittot på de förvärvade kunskaperna är en filosofie magisterexamen i Lund i mitten av 1990-talet.

Prick 1990 erhöll han dessutom Malmö Stadsbyggnadspris, en ära som 25 år senare även skulle komma

sonen Per-Aage till del.

Medlem i Klobben blev Kjell Aage 1985 ditlockad av Rotarykamraten och klubbvisen Carl-Olof Hagberg och sin gympaförening kommer han att förbli trogen så länge benen bär och huvudet är med.

– Själv kan jag tycka att minnet börjat svika men ett minnestest nyligen gav positivt besked, berättar han.

Benen och konditionen behöver han heller knappast vara orolig för. Vintertid är det skidåkning både utför och på längden som gäller i Dolomiterna där han och

Kjell Aage

hustrun Kristina har en lägenhet och hemma i Malmö håller han bl a igång med att regelbundet åka inlines. ”Stora rundan” är på respektingivande 18 kilometer...

Det var efter att tre gånger under sina första 10 år i Klobben ha uppnått fulltalig närvaro som denne idérike/mångkunnige arkitekt lanserade tanken på en medalj ”Mesten” för att inspirera fler senorgymnaster till total närvaro. Kjell Aage tog på sig både att utforma och tillverka densamma – bränd i lera – och sedan dess premieras en förtjänt gymnast med denna utmärkelse vid varje terminsslut.

Vid 100-årsjubileet tyckte han emellertid att alla medlemmar skulle få ett bestående minne och därför har Kjell Aage låtit bränna ett 80-tal specialmedaljer att delas ut och bäras på kavajslaget vid kommande högtidliga tillfällen i Klobbens ärorika historia.

Arne Reimer

Några notiser om Klobbens verksamhet 1927–1959

Klobbens historia är händelserik. Det framgår inte minst när man studerar äldre protokoll.

Protokollen är en underhållande läsning och jag rekommenderar därför alla att själv läsa dem via vår hemsida, där mycket historiskt material finns att tillgå.

Årsmötet 1927

Klobbens 10-årsjubileum firades på hotell Stranden i Limhamn med supé och efterföljande samkväm. Att man äter supé är något som återkommer nästa årligen i protokollen. Man tänkte inte bara på motionen utan även på medlemmarnas trivsel.

20 medlemmar deltog i festligheterna. Seden att inbjuda våra damer till högtidligheterna var ännu inte påtänkt.

En stor fråga på årsmötet var hur man skulle hantera det ekonomiska underskott på 137:38 som uppkommit under året. Beslutet blev att uttaxera 5:- per medlem.

Man beslöt även att ändra i stadgarna så att det i klobben jämväl kan finnas passiva medlemmar. Dessa fick betala 5:- per termin.

Vid supén, där det förekom rikligt med hyllningstal, vände sig ordföranden boktryckaren G.A. Pettersson särskilt till tandläkaren, titlar förekommer rikligt i materialet, Ragnar Olow, som avlagt 64 övningsbesök under året. Idag skulle vi kalla honom för "mesten". För sin flit erhöll han en av grosshandlare A. Duvander skänkt silverpokal!

Årsmötet 1930

Ordföranden höll tal över den bortgångne ledaren kapten Armgarth. Armgarth hade varit Klobbens ledare redan från starten 1916. Det året titulerades han löjtnant.

Opposition

Det förekommer i protokollen flera gånger hänvisning till "oppositionen". Genom historien har flera medlemmar känt behov av att framföra kritiska synpunkter på klobbens ledning.

Sålunda nämns i årsmötesprotokollet från 1932 att

avsägelser förelåg från två av styrelseledamöterna, som hänvisade till oppositionen för sitt ställningstagande. Avsägelser lämnades utan avseende och alla i styrelsen blev omvalda.

Årsmötet 1932

Enligt protokollet höll ordföranden boktryckaren G.A. Pettersson 15 tal vis supén.

Redan året innan noterades det att motionsgymnastik inte bara är bra för kroppen utan även för talorganen.

Per Lilja längst till höger

Årsmötet 1936

Under 30-talet var medlemsantalet ca 20 personer och övningarna besöktes oftast av drygt hälften. Frågan lyftes om klobbens framtida bestånd. Tack och lov fattades inget beslut om avveckling utan medlemmarna beslöt att uppdra åt styrelsen att på bästa sätt verka för en talrik uppslutning kring klobbens framtida bästa. Därefter avslutades årsmötet och supén vidtog. Därför noteras att tunghäfta är något okänt inom klobben.

Uppvisning 6 december 1936 i Realskolans ärevördiga gymnast iksal

Från styrelsens välfärdsutskott rapporterades att den med stora förväntningar emotsedda uppvisningen av vanliga gymnaster fick sin kulmen när ett tjug utvalda medlemmar ur gymnastikklubben Motion uppträdde i full frihet.

Efter att framträdandet åsamkat applådaskor drog sig deltagarna blygsamt tillbaka till en välförtjänt andhämtnings- och groggpaus.

På kvällen samlades deltagarna på resaurang Druvan för att återhämta krafter vid ett stort smörgås- och ett smått varmbord.

25-årsjubiléet 1941

Till jubiléet hade inbjudits prominenta personer från såväl Skånes- som Malmö Gymnastikförbund.

Klobbens film, upptagen av kapten Biörk, förevisades.

När klockan passerat midnatt tyckte man att det skulle passa med lite nattamat, som försegick under om möjligt ännu högre stämning, varefter de frackklädda herrarna tågade hem.

Styrelseprotokoll 1941

Noterades inkommet gemensamt tackbrev från 6 st yglingar, som för medel som insamlades vid 25-årsjubiléet, tillbringat vederkvickande ferie på Skäldervikslägrer. (Nuvarande Lingvallen)

Kris

Årsmötet 1943 ledde till kris i klobben. Medlemmarna kunde inte, trots häftiga diskussioner enas om huruvida övningstillfällena skulle vara 2 eller 3 per vecka. Under de första åren hade man övningar måndag, onsdag och fredag med start kl. 8.00.

Under åren hade man fattat beslut om att ha 2 övningstillfällen och nu krävde några medlemmar att man skulle återgå till 3. Av detta blev det intet men några medlemmar lämnade klobben till följd av oenigheten.

Årsmötet 1945

Ordföranden inledde mötet med att deklarerat att han i fortsättningen av mötet undanbad sig varje form av opposition, under erinran att han kommer att dänga klubban i huvudet på envar som komme att oponera sig.

Från supén noteras att Hr. Lundgren under hela supén var iförd samtliga sina hedersinsignier, varigenom han fördelaktigt skilde sig från klobbens övriga enklare medlemmar.

Årsmötet 1947

Till ny ordförande efter ”tryckarfar” Nils Skogh valdes hovrättsrådet Gunnar Nilsson, som enligt protokollet var en kvick och hänsynslös karl. Skogh utsågs till hedersledamot.

Årsmötet 1948

Vid ordförandes uppmaning att nominera någon till ordförandeposten upphov en djärv och oförvägen ny medlem sin röst, nämligen gråhårsmannen Kalle Carlsson, och föreslog att den som kunde gå på händerna runt salen skulle bli vår ordförande. Sittande ordförande kände Carlssons gymnastiska färdigheter och frågade därför raskt om ordföranden omvaldes. Så blev mötets beslut.

Julavslutning 1950

Efter att ordföranden hållit ett längre anförande om sina enastående prestationer som gymnast uppmanades sekreteraren att säga några vackra ord till honom och att på klobbens vägnar önska honom en god jul och ett gott nytt år.

Lokaler

Vid starten var Realskolans gymnastiksal klobbens hemvist och så fortsatte det fram till andra världskriget. Det blev då problem då militären övertog lokalen. I följande protokoll är ständiga diskussioner noterade om var man kan ha övningarna. Klobben har, enligt noteringarna, huserat på Österportskolan, hos KFUM, och på Latinskolan.

Ledare

Efter kapten Armarts bortgång övertog ledarskapet av löjtnanten Leif Dahlgren. 1936 övertog kaptenen Fabian (Fabbe) Biörk ledarskapet. Under kriget var Biörk inkallad och ersattes då av kontorsskrivaren Wiggo Hägg. Vid dennes sjukdom 1943 tjänstgjorde hr Karlinder som ledare. 1947 finns noterat att gymnastikdirektören C.G. Cronberg är ledare.

1957 blir kapten Alvar Medin klobbens ledare, vilket han fortsätter med ända till 1991.

Årsmötet 1958

Den oppositionen tillhörande tandläkaren Sölve Persson står som mottagare för anmälningarna till årsmöte med efterföljande supé. Enligt texten kan man antingen sända in kupongen eller ringa till Sölves söta sköterska.

Kupongen har formuleringen: Jag ämnar hedra Motionsklobbens års- och vårsupé genom min närvaro den 9 maj.

Årsmötet 1959

Vid Klobbens 43:e årsmöte valdes tandläkaren Sölve Persson till ny ordförande. Tidigare ordföranden Gunnar Nilsson utsågs till Hedersordförande.

Nilsson förklarade i sitt tal att valet av ordförande var ett ödestigert beslut.

Sölve Persson å sin sida förklarade: Jag har nu nått det enda mål jag haft i sikte: att få synas och att vara främst, sämre kan det ju inte bli.

Klobben hade vid detta tillfälle 21 medlemmar och snittnärvaron var 11,5.

På mötet utsågs Alvar Medin till Generalkapten. Årsmötet blev en vändpunkt för klobben. Under Sölves och Alvars ledning utvecklades klobben och medlemstalet steg.

Grunden lades för dagens framgångsrika verksamhet.

Per Lilja

Minnen av ”gympa” i Malmö under kriget

av Verner Thorsen (årgång 1933)

Under kriget – 2:a världskriget alltså – gick jag i folkskola på Västra Skolan vid Ostindiefarargatan och i läroverk på Realskolan, nu S:t Petri, Klobbens hemmaplan. (Gymnasietiden på Malmö Latin inföll efter kriget och berörs här bara parentetiskt).

Gymnastik med lek och idrott

Gympa – ”Gymnastik med lek och idrott” – stod under alla läsåren på skolschemat tre á fyra timmar i veckan (också i gymnasiet). Deltagande var obligatoriskt, med få möjligheter till undantag. Utöver skolans gympa förekom annan sådan på många sätt.

Kriget rasade visserligen utanför Sveriges gränser men hade stark inverkan även på vårt dagliga liv p g a de mycket omfattande beredskapsåtgärder som vidtogs. Vissa av dem påverkade skolgympan direkt, som när gymnastiksalarna rekvirerades för militära ändamål. Andra åtgärder kompletterade skolgympan, t ex den av civilförsvaret påbjudna landsomfattande Riksmarschen (15 km för män, 10 km för kvinnor och barn).

Intresset för friidrott, gymnastik, simning, orientering etc främjades och steg påtagligt. Också skid- och skridskoåkning fick ett uppsving under de snörika och kalla krigsvintrarna med temperaturer neråt 30 minus t o m i Malmö.

Under vinterhelgerna rullade extrainsatta sporttåg mellan Malmö och Höör/Frostavallen (utan dagens hinder p g a väderleken). S k idrottsgalar ägde rum från norr till söder inför utsålda läktare, då det sattes världsrekord i löpning på alla distanser mellan 1500 och 5000 meter med Gunder Hägg och Arne Andersson i stjärnrollerna. I radion sändes morgontid gymnastikprogram. Arne Tammer blev rikskändis med sin postorderkurs i styrketräning ”Ge mig en kvart om dagen”. O s v.

Ransoning

Samtidigt måste folk spara på kaloriintaget p g a rådande ransoning samt avstå från starkvaror och rökverk från utlandet till följd av importhinder. Den påtvingat spartanska livsföringen i förening med ökad motion bidrog till att svenska folket var i jämförelsevis och genomsnittligt god vigör under krigstiden enligt gjorda bedömningar.

Kriget var nära

Kriget kom mycket nära Malmö den 9 april 1940, då Danmark ockuperades av Nazi-Tyskland. Bara några år tidigare hade mina föräldrar och jag invandrat från Köpenhamn. Vi bodde i höghuset närmast Turbinen med adress Tessins väg 1. Från vår lägenhet på 9:e våningen kunde vi blicka över Sundet till Köpenhamn och se ner

på ockupanterna. Från gaveln mot Limhamnsvägen stack tyska konsulatets flaggstång ut med hakkorsflaggan, medan det brittiska konsulatets ”Union Jack” vajade från deras flaggstång på gaveln mot Tessins väg. Hyresgäster i huset var under denna tid också familjen Stalin – det bekräftade en son i familjen, pianisten Bob Stalin, nyligen till mig.

När det blev dags för skolstart hänvisades jag till Västra skolan (utan att det erbjöds några alternativ men det fann jag aldrig skäl att beklaga). Dit och hem gick eller

Verner Thorsen

cyklade jag via Malmöhusvägen/Kungsparken. Kommunala skolskjutsar var inte uppfunna och enskilda sådana förekom knappast, till följd av bensinransoning och rekvisitioner av privata motorfordon för försvarets behov. Till och från Realskolan gick eller cyklade jag mest Kung Oscars väg/Slottsparken. Täta avvikelser och stopp undervägs gjordes, vintertid t ex för att testa om isen bar på kanalen, på vallgraven kring Malmöhus slott och på Hästhagen – ibland gjorde den inte det.

Allmän skridskoåkning och sillarör

När isarna tillät allmän skridskoåkning plogades bl a vallgraven och Hästhagen från snö av den välfungerande Parkförvaltningen, liksom Öresundsdammarna mellan Limhamnsvägen och Ribersborgsstranden

(numera tycks alla utomhusisar ständigt stå oskottade, med varningsskyltar för svag is oavsett istjockleken). Våra första skridskor var enkla metallskenor - s k sillarör - som man fäste på kängorna med remmar, såvida metallen inte på stark kyla klibbade fast i händerna. Skenorna föll lätt av kängorna, varför vi snarast möjligt bytte upp oss till bandy- eller hockeyrör med skenor och kängor i ett. Under de första krigsvintrarna kastade vi oss också då och då på skidor utför Him-

Luciakören 2016

labacken i Slottsparken (fallhöjd några få meter med minimal lutning), innan vi blev stora nog att själva ta sporttåget till det mycket alpinare Frostavallen.

Utmed Malmöhusvägen, Limhamnsvägen och Ribersborgstranden kryllade det under beredskapsåren av militärer som grävde skyttegravar, byggde betongfort och höll vakt (vid nuvarande hundrastplatsen som då var havsbotten minner en förstenad beväring på post med bajonettförsedd gevär om sagda insatser).

Bomber i Slottsparken

Skånska Luftvärnsskåren skyddade Malmö mot främmande flyg, också nattetid, då strålkastarekägler svepte sökande över natthimlen och korsades där ett flygplan kom i sikte. Mot krigsslutet landade på Bulltofta åtskilliga allierade flygplan, som skadskjutits under bombraiderna över Tyskland. Vid ett tillfälle släppte ett sådant plan sina överblivna bomber i Slottsparken, några hundra meter från Realskolan. Dagen efter explosionen inspekterade jag och andra nyfikna den väldiga nedslagskratern. Bron över bäcken mellan Hästhagen och det s k Träsket lär ännu bära spår efter bombsplitter. Det militära försvaret behövde lokaler för ledningen samt till förläggning och utspisning av manskapet. För sådana ändamål rekvirerades bl a gamla museet vid Regementsgatan mitt emot Realskolan (det blev stadsbibliotek 1946, nu sammanbyggt med "Ljusets Kalen-

der"). Även Realskolans gymnastiksal togs tidvis i anspråk för militärens behov så att vi elever måste gympa på dåvarande Pildammsskolan eller på Borgarskolan.

De två första läsåren på Västra Skolan undervisades flickor och pojkar gemensamt, med samma lärarinna i alla ämnen. Gympan kunde då vara lek i närbelägna Kungsparken. För brännboll användes Linnéplatsen i Slottsparken. Fr o m tredje läsåret var vi för alla ämnen uppdelade i pojk- och flickklasser. Pojkarna fick då manlig lärare som hade oss att springa 60 meter samt hoppa höjd och längd för skolidrottsmärket. (Längdhoppsgropen med avstampsträda finns kvar i Kungsparken, nära kanalen där den böjer av vid kasinot, fast användningen tycks ha upphört sedan länge).

På Realskolan var Fabian Björk gymbalärare från 1931 och ända till pensioneringen 1959. Han omtalades alltid som "Fabbe", var kapten i reserven med förflutet som elitidrottsman och länge aktiv i Skånes idrottsförbund. Vi elever hade stor respekt för honom utan att han behövde vara hårdhänt. Det ryktades att en

vuxen son till "Fabbe" stupat som frivillig i finska vinterkriget, fast ingen kände till närmare fakta.

Vid en av de första gypalektionerna för "Fabbe" beordrade han oss "försteklickare" med bara en ring runt skärmmössan att ställa upp efter varandra i en stor cirkel framför honom där han stod överst på trappan till huvudentrén under devisen "Varen svenske" huggen i sten. Vi kommenderades att under marsch i cirkel hälsa genom mössavtagning, inte långsamt och sirligt utan så att mössan kvickt rycktes ner till knähöjd med höger hand samtidigt som salutanten gjorde huvudvridning och blickade stint mot "Fabbe". Så där fick vi marschera åtskilliga varv tills "Fabbe" blev nöjd med alla.

Stadens styrande var länge noga med att det för inomhusgymnastikens behov skulle finnas lämpliga och välutrustade gymnastiksalar på de kommunala skolorna. Så var fallet på Västra Skolan invigd 1883 och på Realskolan invigd 1908. Båda skolorna hade ritats av John Smedberg, som under de cirka trettio år som han var verksam i Malmö hann med att vara arkitekt för nio av stadens femton samtida skolbyggsprojekt. Med uppvärmningen under beredskapsårens bränslebrist och kalla vintrar var det dock sämre ställt, så att vi före lektionsstart ibland kurade ihop oss i våra tunna gympakläder uppflygna i ribbstolarna framför varmluftsfläktarna.

Endast "Tomten" är vaken 2016

I gympan för "Fabbe" ingick även friidrott på Gamla idrottsplatsen vid Pildammsvägen och elementär orientering med karta och kompass i Pildammsparken. På Realskolan förekom också särskilda idrottsdagar då hela skolan aktiverades fysiskt, t ex genom skidresa till Frostavallen. En gång fick vi där t o m pröva på backhoppning, en marig sport för Malmöelever med "Himlabacken" som huvudsaklig träningsmöjlighet.

Simundervisning

För simundervisningen och vattensport stod stadens simklubbar, sommartid på Ribersborgs och Limhamns Kallbadhus. Där blomstrade badlivet som aldrig förr eller senare, eftersom utlandsresor inte var möjliga. Jag lärde mig tidigt simma på "Ribban" och tog några år senare - som medlem i Limhamns Simsällskap och efter flitig träning under sommarloven - den sk simmagistern med tre betyg i bl a bröstsim 2.400 m, ryggsim 1.200 m, klädsim 1.200 m och livräddning. Prov för simborgarmärket (200 meter valfritt simsätt) genomfördes i Realskolans regi mellan bryggorna vid Ribersborgsstranden ibland när vädret medgav det (stundom annars också).

Betygssättning i gymnastik

Betyg (enligt skalan A, a, AB, Ba, B, BC och C) sattes i gymnastik, liksom i andra ämnen, fr o m folkskolans första klass. Av mina ännu bevarade betygspapper framgår att mitt gympa-betyg var B = "Godkänt" i för-

sta och andra klass och att jag fick höjt till Ba = "Icke utan beröm godkänt" i tredje och fjärde, sista terminen t o m till "Ba +". Av betygshandlingen från Realskolan går det att även utläsa hur många betyg av varje slag som utdelades i klassen (men inte vilka övriga elever som fått vad). Första läsåret i Realskolan för "Fabbe" fick jag åter B, liksom nästan alla klasskamraterna, de följande tre åren Ba. Högre än Ba utdelades mycket sparsamt. Klarhet i vem som var starkast och snabbast fick man i stället genom att på rasterna och fritiden spela boll, brottas och springa ikapp.

Elak misshandel eller mobbing har jag inga minnen av från Västra Skolan eller Realskolan fast det mellan eleverna ibland utdelades "magsugare" eller tafsades plump. Så läraren att någon betedde sig dumt i gymnastiksalen på Västra skolan hände det där att den skyldige tillrättavisades genom rapp i baken med tampen av ett rep. Därmed var saken utagerad (bortsett från att ränderna i den straffades bak nog sved ett tag). Betygen i "Ordning" och "Uppförande" verkade ändå, obegripligt nog, alltid bli "A".

Ingen önskar krig och beredskap åter men erfarenheterna från beredskapsåren om gympanas betydelse borde aktualiseras och utnyttjas idag för att motverka tendenserna mot tilltagande övervikt och minskad simkunnighet bland nutida skolelever. Detta vore helt i linje med "Klobbens" snart hundraåriga strävan att i sina gympaaktiviteter ta till vara såväl det bästa från förr som senare tiders rön och realiteter.

Flitige fastighetsdirektören som blev hedersmedlem i GK Motion

Hedersmedlemmen Göte Gustavsson är den tystlåtna, vänlige man som mjukt tassar in i vårt omklädningsrum på St Petri skola som en av de första på tisdags- och fredagsmorgnarna. Omklädd tar han sig in till gymnastiksalen där han gärna tar plats på "Ljugarbänken" för en liten pratstund innan major Jönsson ringer med sin bjällra för uppställning och uppmarsch.

Godlynte Göte har som medlem gott och väl passerat kvartssekket och har nu lagt till ytterligare 16 år i sin trogenhet mot klubben.

– Både min allmänna tillvaro och min hälsa har påverkats mycket positivt genom dessa tvenne veckoträffar, säger Göte och han får medhåll av den pigga hustrun Lili.

Men Göte har också en tid varit revisor i klubben samtidigt med Carl Torpstad. Deras lättsamma årliga berättelser över klubbens finanser blev verkligen små högtidsstunder av humor när de lästes upp.

Göte Gustavsson föddes i mars 1932 på en typisk småländsk gård i Tegnaby. Det är inte vilken by som helst: härifrån, strax utanför Växjö, härstammade vår nationalskald Esaias Tegnér (Tegnér-Tegnaby minsann). Det var ett hem utan rinnande vatten och telefon men dit nådde i alla fall ekot från Paris detta år då hela världen fick veta att finansmannen Ivar Kreuger tagit sitt liv.

Skolgången fortsatte i Växjö med god studentexamen och han minns särskilt en lärare i matematik, som var så engagerad i sina elever att alla blev behöriga till högre studier!

För Götes del blev det inträde i Kungliga Tekniska Högskolan i Stockholm där han fick sin civilingenjörs-examen. Han har märkligt nog fortfarande starka band till detta högsäte: han kan nämligen stoltsera med att hans son är professor där och dessutom har samma rang vid högskolan i Boston i USA.

Efter några år "ovanför Skånegränsen" som civilingenjör fick Göte 1967 - samma år som det blev högertrafik i Sverige - tjänsten som exploateringschef på Fastighetsförvaltningen i Malmö, där förresten Nils Yngvesson då var ledande kommunalråd. Fastighetskontoret ansågs vara mycket progressivt med hela 500 anställda och där fanns även stadens telefonväxel.

Hedersmedlemmen – Göte Gustavsson

Efter träget knog inom samma förvaltning avancerade slutligen vår man till Fastighetsdirektör fram till pensionen.

Det är värt att notera inflikar Lilian, som tydligen både har sinne för statistik och humor, att GK Motion bidragit stort till att medellivslängden för svenska män ökats påtagligt: 1963 var den 76 år för att år 2016 vara uppe i 80,3 år.

Och som slutkläm skaldar de två:

– Morgonverksamheten i GK Motion
Har påverkat hela landets situation
Gymnastiken drivs på alldeles rätt
Påverkar livslängden på bästa sätt!

Sven Tollin

”Å sicken jubileumsfest!”

”Å sicken fest, sicken fest” som det heter i urskåningen och revyartisten Harry Perssons (1906–61) mest kända visa som ofta sjöngs bl.a. på Stranden i Limhamn där han var krögare. Nu gäller epitetet med full evidens den fantastiskt glada och goda fest som Gymnastikklobben (OBS!) firade sitt 100-årsjubileum med.

Det var fredagen den 16 september det skedde i Sirusordens eleganta stora sal på Rundelsgatan som Klobbens ambitiösa och lättsamme ordförande Tommy Knutsson och hans stab arrangerat, det vill säga Styrelsen Per Lilja, Bengt Lundgren, Sven Wallentinson, Casten Törn-Lindh, Lars Göran Lundh och Helmar Tillich plus två skrivande delegater, Arne Reimer och under-tecknad. Det har varit flitigt sammanträdande under året som man nu kunde se resultatet av. Och med tanke på alla applåder, glada skratt och lyckliga leenden, delikat mat och utsökta drycker, god underhållning, fyndig toastmaster och god dansmusik med mera, så var det ett lyckat jubileumsfirande!

Från första festliga stund, det vill säga champagnes-timulansen i foajén med sina förväntningar var stämningen hjärtlig. Döm om min stora förvåning då vännen Lars Malmros, som pga. skada lämnat gymnastiken för flera år sedan, iklädd stilig blondin, fanns med (han hälsas välkommen i 90-årsklubben nästa år!). Här log och skrattade, mellan klunkarna också hedersmedlemmarna Bengt Bostrand och Yngve Harde, bägge singlar för kvällen, medan Klobbens tredje ”knyffel” Göte Gustavsson hade hustru med.

Entré för 115 personer!

Så var det dags att göra entré för de 115 gästerna i den ljust vackra festsalen, där klok Krögare Peter Lund, i samarbete med festkommittén, dukat inte mindre än 12 bord, där de lika många bordsvärdar mera personligt kunde skåla.

De hette från 1 till 12: Bengt Lundgren, Lars Göran Lundh, Sven Wallentinson, Casten Törn-Lindh, Helmar Tillich, Henrik Fahl, Bengt Fexby, Ebbe Andersson, Arne Bojesson, Arne Reimer och Tommy Knutsson. På bord nr 12 var Harald Håkansson bordsvärd och där satt faktiskt jag, tillsammans med nyblivne 90-åringen Bertil Ahlqvist (som spelade klarinett på Klobbens 90-årsjubileum, tillsammans med Dag Lamberth, piano). Vidare vid vårt bord satt Lars Dahlstam och Sven Börjesson, båda bidragande till folkhälsan genom biodling och honungsproduktion. Samtliga med respektive, som det heter, utom singeln Bertil. Det var fler än jag som besviket beklagade att min tilltänkta bordsdam, snart också 100-åriga fenomenet Majken Linéus, inte kunde vara med! Som trevlig ”stand in” hade jag vår

värderade vän Verner Thorsens maka Margareta till bordet. En olyckshändelse gjorde att Verner inte kunde komma och jubelfesta.

Välkomsttal av Tommy Knutsson

Välkomsttalet höll ordföranden Tommy Knutsson föredömligt koncist och vände sig särskilt till de långväga gästerna från New Zeeland, Margreth och Jim Collinger (goda vänner till familjen Sandling) samt Tony Rahm från Malmö Stads fritidsnämnd, Pelle Malmborg från Svenska Gymnastikförbundet och inte minst vår egen Generalkapten Orvar Jönsson med fru Kristina.

Göte Gustavsson får Längsten

Tony Rahm och Pelle Malmborg var vänliga nog att överrätta gåvor till Klobben, stiliga glaspjäser från staden och Svenska Gymnastikförbundet samt från Gymnastikförbundet Syd möjligheter till besök på deras lägerfastighet ”Lingvallen” i Skälderviken. Styrelsen har, i sin höga vishet, beslutat att till våren inbjuda alla Klobbens medlemmar till att bese Lingvallen, med dess vackra läge utmed Skälderviken och alla fina träningsmöjligheter som finns där.

Fantastisk meny

Så var det dags för de smidiga servitörerna att undfägn oss med den välkomponerade menyn som vår egen matexpert och tidigare Pursern Helmar Tillich tillsam-

mans med krögaren Peter Lund komponerat. Och det var verkligen grejer det! Se här läckerheterna i ordning: Västakustbakelse toppad med löjrom och till den drack vi Gustave Lorenz Riesling Reserve.

Huvudrätten var hjortinnanlår med potatis/selleripuré, ugnsbakade rotfrukter med viltsky och vinet Zensa Primitivo. Som en god och mjuk avrundning bjöds vi på en läcker kanelparfait med glaserade äpplen och knäckflarn och till den dracks det med välbehag Muscatel de Sentubal. För min del tycker jag att det gör detsamma vad vinet heter, huvudsaken att det smakar gott och passar till. Och det gjorde det!

Men innan måltiden, som kunde kallas *diné*, så utdelades nådevedermälen till förtjänta. Först och främst fick Orvar motta en medalj av Gymnastikförbundet för 25 års tjänst som ledare av vår gymnastik.

Alla medlemmar i Motion tilldelades också vardera en fin jubileumsmedalj som den skicklige arkitekten och medlemmen KjellAage Nilson tillverkat. Tyvärr var inte KjellAage närvarande personligen pga. länge planerad resa till Italien.

Den specialkomponerade medaljen Längsten, tillsammans med champagne, fick Göte Gustavsson som är den nu aktive gymnast i Klobben som varit med längst. Till Göran Ternéus, Henrik Fahl och Sven Wallentinson utdelades "Mesten" för flesta gymnastikdagar VT2016, dvs. med 100% närvaro!

Roligt tal av Per Lilja

Klobbens vise Vice ordförande, Per Lilja, höll ett härligt tal med nedslag i många av de dråpliga och roliga episoder som i rikliga mängder finns nedtecknade i Klobbens arkiv. Vi rekommenderar alla att själva ta del av detta rikliga material som finns tillgängligt för var och en på www.klobben.se.

Det finns väl knappast någon stad i världen som i så hög grad gett upphov till genuin glädje som den lilla irländska hamnstaden Limerick. Kvällens toastmaster Martin Borgeke visade på ett intelligent sätt prov på några av de femradiga rimmen. T.ex. den något ekivoka men mycket uppskattade Hasse Alfredsson-limericken:

*Det var en flicka från Gränna,
som så sin stjärt kunde spänna,
att hon i dess hål
kunde vässa en penna
Och även strypa en ål!*

Kvällens mest bejublade inslag stod den alltid alerte all-roundartisten Mikael Neumann för då han sjöng käcka visor och skämtade på sitt dansk/svenska sätt som pappa Ulrik. Han hade också tonsatt en del texter som en hyllning till 100-åringen, bl.a. denna av Sven Tollin: "Gymnos på grekiska betyder helt enkelt naken, men vi gubbar är pryda och visar inte ens baken,

Martin Borgeke

Hälsan är det dyrbaraste af alt jordiskt godt, skrev Liné och innebörden av det har vi gymnaster förståttliga gymnastikklobben Motion, ger ju alla en god kondition och skall nu glatt 100-års jublera och mot nytt decennium marschera!

Så serverades kaffe med *avec* (det är ett roligt uttryck på svenska eftersom *avec* betyder "med" på franska). Det bjöds naturligtvis allt från damernas likör om även många av dem fått smak även på konjak, punsch, etc. Karlarna väljer ju för det mesta whisky. Men alla tycktes njuta i hög grad och man kom i form lagom till tiotiden. Då presenterade sig den f.d. tandläkaren Seth Neuman (inte släkt med den tidigare nämnde Michael Neumann), huspianist på populära krogen "Carla" på Karlavägen i Stockholm och som gästspelar ofta och gärna på "Tuppen" i Malmö. Hans 'Soft Jazztrio' med Håkan Ek på bas, en av landets bästa, och Håkan Ekwall, som spelade både tenorsax, sopransax och klarinett, har bl a också spelat i USA. När musikerna intonerade första melodin, Ellingtons signatur "Take the A-train" (en Duke-frälst hade önskat) så dröjde det inte länge förrän dansgolvet blev fullt av glada par. Sedan följde en lång rad kända nummer från "The American Songbook" med den härligaste swingrytm. De som hellre ville ha "Kasedans" måste tyvärr vänta till nästa jubileum.

Vid elvatiden började några att troppa av (hem till barnvakten...?) men majoriteten var kvar till midnatt! I bordsvärdarnas instruktion gällde bl.a. att se till att ingen hamnade under bordet och skötsammare och gladdare publik än Klobbens medlemmar finns nog inte.

Vår gympabas Tommy och hans medarbetare har all anledning att vara nöjda!

Å, vilken fest, vilken fest när livet är som bäst!

Sven Tollin

PS Det märkligaste med jubileumsfesten var det helt otroliga priset per person: Tvåhundra svaga svenska kronor för så mycket glatt och gott under sex timmar! Har vi pengar på banken, klobbmedlemmars styrelse, eller är det en mecenat som är generös?

Ett hurra för arrangörerna!! DS

Stipendium till Malmö Fäktklubb av 1919 överlämnas till Orvar Jönsson

Stipendium till gymnasten Hamza Güngör överlämnas

S:t Petris rektor Eva Daun skänker Petriot-tröjor till alla medlemmar

Sven Tollins sammanfattning av protokoll från 1960–1979

Öresundsbåt bra på alla vis – förde till dansk striptease

Mer eller mindre lustiga fragment från samlingen av den 100-årsjubilerande Gymnastikklubben Motions styrelseprotokoll 1960–1979.

Mer generellt som omdöme är det så att man då hade mycket tid att skriva långa redogörelser vad som timat och dessutom var man mycket spydiga mot varandra och nästan elaka. Visst hade flertalet skrivartalang, i synnerhet vår rätt nyligen bortgångne Olle Ahlström och en viss lagman Gunnar Nilsson som presterade inte mindre än 34 ark ”anföranden” under 50-årsjubileumsfesten den 22 april 1966! Nilsson var Hedersordförande ”på livstid” och med stolthet skrev han det på latin; honaris causa! Han hade då enligt egen utsago, varit hedersordförande i 62 terminer! Han kallade den valde ordföranden Sören Persson omväxlande för ”despot, härskare och patriark”.

Sven Tollin och Mikael Neumann

Striptease på klubb i Köpenhamn

Tord Wessman hette en annan sekreterare som föreslog att man skulle gå på en Klubb i Köpenhamn nu när man ”ändå hade krossat Sundet”. Det var stripteasen som lockade. Han betonade medlemmarnas diskretion för fruar, fästmän eller frillor. Samtidigt frågade herr W i sitt protokoll ”Förstår inte damerna varför vi motionerar?” Han konstaterade också vid tillfället att Klobben hade ”ett sjuhelsikes överskott” samt att man inte skulle godkänna tandborstning i duschen efter gymnastiken. Dessutom tyckte han att självaste muskelknuten Tarzan (som blivit aktuell på filmduken igen just den här säsongen) hädanefter skulle pryda våra diplom!

Vid invigningen av fotbollsstadion här i Malmö 1958 så tog Klobben aktiv del och var med och hälsade på Kung Gustaf Adolf och några år senare noterade W att radiochefen i sta'n Gunnar Ollén fyllde jämna femtio (var Gunnar O medlem i Klobben?). Tord Wessman, som avflyttade till Västerås (och gärna ville vara kvar i Klobben som Hedersordförande!) nämnde också i ett av sina protokoll det smått klassiska skämtet med målarräkningen från Näsle kyrka, där han detaljerat redogjorde för vad han målat och W citerade följande: ”Omstrukt översteprästen tre gånger, gjort ny näsa på den ene rövaren på korset samt utsträckt hans fingrar och gjort nytt hår på kyska Susanna samt stoppat igen en spricka på Jungfru Maria”.

Revisors muta nonchalerades

”Det är alldeles för många tandläkare här i Klobben” konstaterade nästa sekreterare trots att han var tandläkare själv! Sven Henningsson var namnet. Han funderade i sitt första protokoll från årsmötet 1968 över hur folk kunde bli sjösjuka när man hade det så gott i Skepparsalongen på Öresundsbåten! Olle Ahlström noterade våren 1969 att Klobben var illa ute! Det var nämligen fara å färde då det fanns makter som ville att vi skulle flytta till Borgarskolans gymnastiksal ”en futtig liten lokal som Klobben absolut inte ville ha med att göra”!

I ett avsnitt i § 4 av ett protokoll (21/5 1976) står det ”Trots att årsberättelsen inte innehöll en enda rad eller siffra om de mutor som en av revisorerna tillsänt herr ordföranden, godkändes densamma!”

Mångåriga stadsbibliotekarien och författaren Bengt Holmström finns vid det här laget (1976) i den illustrerade församlingen och den duktige tecknaren Erik Röding, han som gjorde alla fräckiskallelsor till Luciakaffet, förekom allt oftare i protokollen liksom en något kufisk dam som kallades ”ordförarinnan” (var det manne en sträng hustru som Ordföraren hade?)

Den under många år sittande ordföranden Sölve Persson kunde uttrycka sig t.ex. så här: ”Med tanke på det stora antalet deltagande och närvarande, antar jag att mötet är skäligen utlyst!”

Klobbens egen greve Rudenschöld ifrågasatte vid ett tillfälle 1969 i en sundsbåt ”huruvida styrelsevalet på internationellt vatten kunde vara giltigt enligt svensk lag?” Ordföranden framhöll då att ”mötet då hade alla skäl att snarast omvälja sittande styrelse när båten fortfarande fanns på svenskt vatten!”

Vid ett styrelsemöte befanns kassabehållningen vara endast 3.90. Kassören visade upp fyra enkronor varpå styrelsen förklarades ansvarslös då ”ett otal antal tal visade sig vara felaktigt förda”!

En urmedlem och Borgmästarförslag

Ett intressant faktum vid 50-årsjubileet 1966 var att det återstod endast en medlem sedan själva stiftelsen 1916, nämligen Disponent Erik Strömberg. Vid samma tillfälle föreslog borgmästare Hans Johansson att klobben skulle utökas med en nudistklubb för damer och herrar...

Överhuvudtaget tycks på "den gamla tiden" alltså oftast vara så att man ofta kom in på skapelsens kvinna i många sammanhang. Här ett smakprov av Sölve ordföranden själv: "I kväll skall vi smeka din kind, i kväll skall vi krama din kropp, i kväll ska vi ära och älska dig". Erland Strandberg gav följande prov: "Hon säger aldrig nej när hon sagt ja. Befaller mannen säger hon Bra!"

Ett år på 70-talet visade "Blå boken" att 12,7 gymnaster hade besökt gymnastiksalen i genomsnitt under hösten medan för vårterminen var inte siffran högre än 9,4! Men kapten Medin fick i alla fall veta "vilken glädje han har av att leda oss..." Samme Generalkapten fick som "julkort" en liter Whisky och dito lika stor mängd Sherry. "Tänk vad hunden skall bli glad, men hoppas den inte blir en fyllehund", heter det i protokollet.

50-årsjubileet firades på Kramer men hade på morgonen startat på Läroverkets gymnastiksal där barn och föräldrar fick se "Fars morgonövningar" som bjöd på "glänsande akrobatik inför både journalister och fotografer". Årsmötet tillerkände styrelsen – som vanligt – fullständig ansvarsfrihet – vilket innebar att ordföranden helt oväntat omvaldes varpå han "gratulerade klobben till det lyckade valet". Efter galasupén blev det dans i smoking till Staffan Åkerbergs orkester och både "Johan på Snippen" och "Bron över floden Kwai" spelades.

En kändis i stan begärde inträde

Bankdirektören Roland Duvebäck som ville "bli en bättre människa" begärde att få bli medlem i Klobben. Han märkte dock att vägen dit var stenlagd som till Helvetet trots goda föresatser.

Han hemställde snart om utträde ur Klobben med förklaringen "för mig innebär sådan tidig uppstigning ur bädden rent nattskift!"

Ett dussin direktörer och historisk Kock!

Den mycket skrivvillige medlemmen lagman Gunnar Nilsson var ordförande 1948–49 och pryddes den behändiga matrikeln med sitt porträtt. Man hade då bortåt 50 medlemmar varav ett dussin direktörer men bara två tandläkare och endast en kapten; Nils Skogh som var den äldste, född 1871.

Den mest namnkunnige var Jörgen Kock, grosshandlare på Kastellgatan och ättling till den tappre namne som var borgmästare i Malmö och som överlämnade staden till den nye, svenske, konungen. "Vår" Jörgen

I väntan på Lucia

Kock var en spänstig gymnast, erövrade både guld, silver och bronsplaketterna. En medlem, Yngve Carlsen, överlämnade som gåva till Klobben tre bordsflaggor jämte flaggstänger att användas vid festligare möten.

Mer donationer: Ivar Jansson överlämnade 1945 ett-hundra kronor för att vidarebefordras till den store humanisten i Lappland, dr Wallquist, och för de fattiga.

Mycket märklig mystik i bråk

En mycket märklig händelse uppstod kring Klobbens ändring att gå ned från tre övningar per vecka till två. En mäktig direktör, Oscar Briselius, i sta'n med egen advokat Owesen, höll styvt på det gamla och fick alla i Klobben utom tre trogna mot sig.

Den lilla gruppen fortsatte att gympa och Oscar hotades med uteslutning, som han själv skulle verkställa. Han nekade och det var ett tag tal om att Klobben skulle likvideras och helt upphöra. Briselius tyckte han inte hade gjort något galet och vägrade styrelsens uppmaning. Det framgår dåligt av protokoll – det måste ha legat något mer i detta drastiska uteslutande av en oskyldig(?) medlem. Hur som helst, Klobben består och fyller nu 2016 hundra år.

Sammanfattning från 25-årsjubileet april 1941

Sydsvenskan hade slagit upp det i tre breda spalter med rubriken ”Gymnastiksuccé”:

”Inför fullsatt hus igår vid välgörenhetsuppvisningen på Realskolan visade Åbergs elittrupp och Tigrarna upp sig.” Artikeln pryddes dock av ett foto med bildtexten ”Direktör presenterar den pigga Motions gamla gymnastikgarde. Alla hade vita långbyxor och vit tröja eller skjorta. Henrik Larssons Janischarkår spela-

”Jubileet slutade sent”

Senare i samma april månad skrev Sydsvenskan om det festliga jubileumsfirandet: ”Ett femtiotal glada och gemytliga ’ungdomar’ mellan 35 och 80 år, frack- och ordensprydda, hade samlats på Kramer för firande av gymnastikföreningen Motions 25-årsjubileum.

Svenska Gymnastikförbundets representant Pelle Malmberg överränner present till Klobbens Tommy Knutsson

Svenska Gymnastikförbundets representant Pelle Malmberg överränner plakett till Klobbens generalkapten Orvar Jönsson

de klämmiga melodier. Det var övervägande de äldre herrarna representerade, den åldersgrupp då väl som regel det gymnastiska intresset lägges på hyllan. Men här fick man belägg för att man strängt taget aldrig blir för gammal för att gymnastisera. Det var både energi och levnadslust som karaktäriserade dessa ungdomar. Med beundran såg man den vitale direktör Richter, jämgammal med Mr G. Programmet var synnerligen lyckat, väl avvägt och lagom svårt och mycket trevligt. Ledaren, kapten Björk (”Fabbe”), är värd en honnör. I en trevlig prolog framsade ordföranden direktör Skogh hur gemytligt och angenämt medlemmarna i Motion har det. Applåder.”

”Sveriges äldsta gymnaster fylla 25 år” var rubriken på denna fylliga berömmande artikel med fina bilder –i synnerhet på damerna i Tekla Åberg-truppen....

Allt var fröjd och gamman från första stunden. Skånes Gymnastikförbunds ordförande Major Thulin belönade Motions ordförande tryckeridirektör Gustav Adolf Pettersson med Lingmedaljen. Många lustiga anförande hölls och stämningen var hög och referenten konstaterade till sist: ’Jubileet slutade sent!’”

___ o ___

En fyrradig dikt om en av våra tidigare ordförande, tandläkare Sölve Persson, är värd att avsluta denna resumé av valda delar från protokollen.

Av Sven Tollin

*Bland dem som vaknar sent är Sölve känd
Han hinner knappt få sin Billstump tänd.
Från oss han går att käftar fylla ut,
så går hans tid till arbetsdan tar slut.*

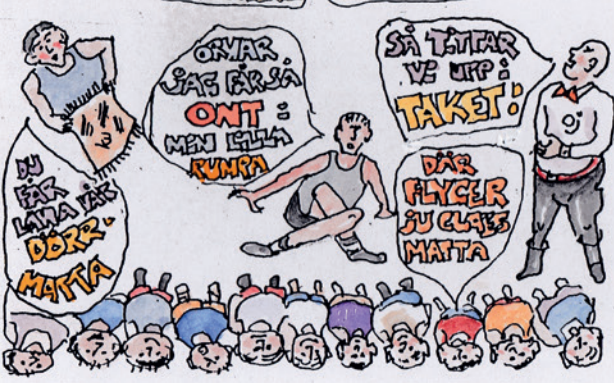
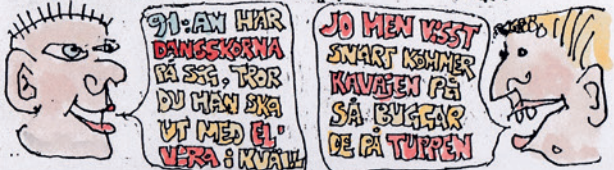
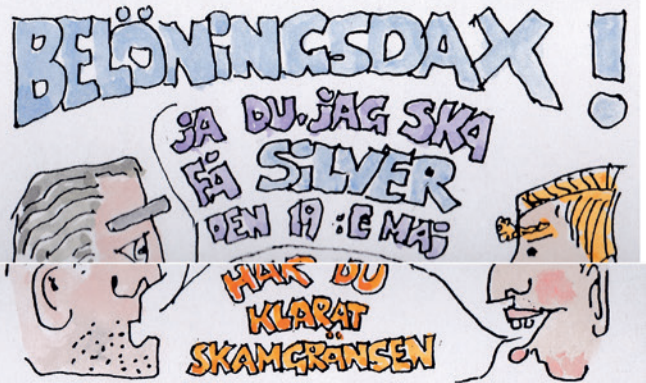
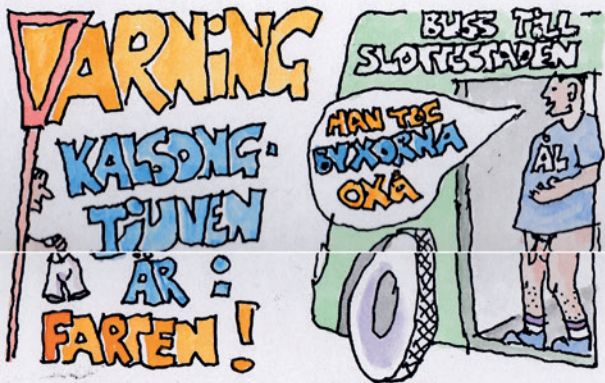
KLOBBENS 100ÅRSMÖTE

RESTAURANG
BELEVUEVÄGEN 43

ENEBACKEN

19 MAJ
KL. 1800

GLÖM INTE SÄTTA X PÅ LISTAN!

GYMNASTIKKLOBBEN

MOTION

1916–2016

År 1916 dom träffades en dag,
för att få börja gympa och trivas och må bra,
för ändamålet gällde det att hitta en lokal,
det blev Realskolan i Malmös gympasal,

**Ja det är grabbarna i Klobben det är grabbar med kulör,
Ja det är grabbarna som är på ett sjuhelvetes humör,
och med avsikten att göra alla övningarna rätt,
går till Petri för att gympa och bli svett.**

Grosshandlare Duvander han hade hittat dit,
och även Faktor Pettersson med glädje och aptit,
att starta denna verksamhet med högsta ambition,
den kom att kallas Gymnastikklobben Motion,

**Ja det är grabbarna i Klobben det är grabbar med kulör,
Ja det är grabbarna som är på ett sjuhelvetes humör,
och med avsikten att göra alla övningarna rätt,
går till Petri för att gympa och bli svett.**

Och där var Löjtnant Armgarth en man med hög profil,
han drillade gymnasterna med stränghet och med stil,
det kostade en tia att få gympa en termin,
en ringa peng för att få kroppen slank och fin,

**Ja det är grabbarna i Klobben det är grabbar med kulör,
Ja det är grabbarna som är på ett sjuhelvetes humör,
och med avsikten att göra alla övningarna rätt,
går till Petri för att gympa och bli svett.**

Ja, Klobben har nu funnits i hela 100 år,
och när man ser tillbaka man faller lätt en tår,
för alla dom som kämpat här och gett av sina liv,
glädje och lust till dig som ännu är aktiv,

**Ja det är grabbarna i Klobben det är grabbar med kulör,
Ja det är grabbarna som är på ett sjuhelvetes humör,
och med avsikten att göra alla övningarna rätt,
går till Petri för att gympa och bli svett.**

Lars Uhrbom

KLOBBENS LUCIAKAFFE

PETRISKOLANS MATSAL

TIJSDAGEN DEN 13 DEC.

OBS. VAN LIE T.O 708

**TRYGGET VÄR
GÖRLE MED
GRÄNS-
KONTROLLER**

JA VI SÖR
LUGNT, FÖR
LUGNT!

MORGAN
VEMANNE
OCH JAG
EXCELLENS
SKA NOG
KLAR AV
DET!

CHRISTER AN
BERG SITTET
OCH FÅR
SEXAR!

SKUT
ALASSID
OCH
PUEN

SAG DINNE
KLARAR ALLT
MEN BEÖVER
ETT PAR
SNUTAR
TILL!

NÄSTA VÅR
BLIR JAG HELA
SVERIGES
LUCIA

JAG
MED!
ELLER JAG

MED NATO OCH
 ETT PAR ATOM-
 BOMBER
 VI SKÄMMER
 RYSSEN

ENA ÅRET
IN
ANDRA

JÄDOM
SKUTS
VÄL ELLER
VISAS
UT!

AR DET
KLOKT
?

JO
MEN VIST
DET ÖKAR
SVÄSSEL
SÄTT
NING
EN

NU BRÄNNER
 V? FETTET
 FRÅN SPRITEN
 PÅ JUBILEET

HIN MUR
SKA BLI
100 M
HÖG
MINST

JÄRNRÖR
O KYÖZ
JÄRN E
EFFEK-
TIV

DENNA
 DELEN
 AV KIDET
 ÄR
 MIN!

VAD HÄR
DER NÄR
OM KOM-
MER HEM
NÄ?

A cartoon illustration of a man from the waist down. He is wearing a white long-sleeved shirt with a red bow tie, a red belt, and dark trousers. He is holding a lit candle in his right hand and a small object in his left hand. He is wearing dark boots.